Η ΚΑΙΝΗ ΔΙΑΘΗΚΗ.

NOVUM TESTAMENTUM GRÆCUM.

AD EXEMPLAR

ROBERTI STEPHANI ACCURATISSIME EDITUM

CURA P. WILSON, LL. D.
Coll. Columb. Neo-Eboracen. Prof. Emer.

STEREOTYPIS HAMMONDI WALLIS, NOVI EBORACI.

PHILADELPHIA:
ALEXANDER TOWAR, 19 ST. JAMES STREET;
HOGAN & THOMPSON 139½ MARKET-ST.
Pittsburg, D. M. HOGAN.

1833.

No. 489.

THREE WORDS.

Mr. F——, a merchant of C—— county, Pennsylvania, was accustomed to answer all who remonstrated with him on the sin and danger of his ungodly life by saying, that he only wanted, before death, time enough to say *three words*, (*Lord, have mercy!*) and all would be safe for eternity. A short time since, he was suddenly killed. He had turned a drunkard out of his store; and while both were greatly excited, partially intoxicated, and awfully profane, the drunkard seized a stone, and killed him on the spot. He breathed a few times after the fatal blow, but never spoke again. The three words which his blinded and foolish heart imagined would, like a charm, draw down the Divine blessing, he was never permitted to utter.

The *Danger of Delay* are three words, which the Providence and the Book of God call on all prayerfully and seriously to consider. "Boast not thyself of to-morrow." Who can tell what a day may bring forth? "The night," the night of death "cometh, when no man can work" for eternity. This night you may die: this night the lamp of life may be put out. This night you may lie down on a bed from which you shall rise no more, till you are "carried out to be buried." To-day, you may "inquire of the Lord," and find mercy; to-morrow, your doom may be sealed, and the grace you have spurned be utterly withdrawn. It was the sad saying of a dying king, "I must now die before I begin to live." Alas! for those who, when the hand of death is upon them, are far from the city of refuge; and even when an opportunity of uttering a cry for mercy is afforded, find, too late, that the grace they have abused is in justice withheld, and the door of mercy closed against them forever.

As you would be happy here, and safe for eternity, *beware of delay*. Say rather, "What is to-morrow, that I should boast of it, or trust in it? It may perhaps be my neighbor's, but may never be mine. And what then? Shall I suspend heaven, eternity, the life of my soul, on an uncertainty? Can I lie down and sleep unconcerned another night, while God is my enemy; and when I know not but ere to-morrow dawns, the storm of wrath may burst upon me? Time enough to-morrow, to have the pollution of the soul washed away? Time enough to-morrow, to seek the repeal of my sentence of death, when this night the executioner death may do his office? Awake, O my soul! to a sense of thy danger. Plead for mercy. Flee from the wrath to come. The Judge standeth at the door."

And dream not that a dying prayer, a few deeds of kindness to your neighbors—your charity, your morality, will save you. No matter to what refuge you have fled, or on what plea you are depending, if you have not fled to Jesus, and sought shelter under his blood: all, all will be swept away with the lost soul, when the storm of God's displeasure breaks on a wicked world. Your refusing to believe the truths of the Bible, will not make them false. Your refusal to believe in the coming judgment, will not delay its approach. Why, O why, then, will ye choose death? Yet you may escape. *To-day*, if ye will hear his voice, you are safe for eternity. O, harden not your heart. Sleep not another night in your sins. Their wages, their dreadful wages may, before to-morrow dawns, be the winding-sheet of the soul. Woe is me for you! if, covered with guilt, and in danger of eternal death, you yet turn away from the offer of mercy. Will you not humble yourself before the throne of the injured, insulted Lamb of God, and pray to him for your life, your soul's life? If you will not plead this night for mercy; if, after this warning in the name of a neglected God, you can lie down on your bed, without bending your knees before him, and supplicating

pardon through the blood of his Son; then, to-morrow you may be left with a seared conscience, and your day of mercy ended: you may be where pardon will never be found.

But, dear reader, I hope better things of you; and therefore, in the name of that God who will judge both you and me, I entreat you to hear his voice, saying, "*Believe the Gospel!*" *Three words*, addressed to you now from your Creator and Judge, before whose tribunal you must soon answer for the manner in which you regard them. "Believe the Gospel," proclaiming peace and pardon by Messiah, the Eternal Son of God: believe in his name, rely on his righteousness, and receive salvation and eternal life, as the fruit of his purchase, and the free grace of God. To obey this command of God is, to believe in the true and proper Deity of the Lord Jesus Christ; to receive him, and see the soul's need of him in all his offices, as our Prophet, our Priest, and our King; to see how, by his atonement, the claims of Justice against the believing soul are blotted out, and the sentence of death cancelled. It is to trust in him as the *only* Saviour; to rely on him, as an *all-sufficient* Saviour, able to save to the uttermost, and his blood to cleanse from all sin. Acts, 4: 12; 1 John, 1: 7; Heb. 7: 25. You must rely on him as *your own* Saviour. A heartless belief that Christ died for others, will not save you. Devils and hypocrites have such a faith, and yet perish eternally. Bread will not nourish you, if you do not eat it. "Wine and milk," the blessings of salvation spread before you in the Gospel, will not save, if you do not yourself eat and live. "God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that *whosoever believeth* on him, should not perish, but have everlasting life." John, 3: 16. This giving of the Son of God by the Father, in the offer of the Gospel, warrants you to take Jesus as your own Saviour, your Lord, and your God; and to say, "He loved me, he gave himself for me." Yes, on the ground

of this gift, and the offer made by the God of truth, you may confidently say, "I believe that I may thus take and appropriate Christ, as my own Saviour: not because by my repentance, or by any works of my own, I have merited this mercy; but because I am poor, and miserable, ready to perish, and far from righteousness; and because Christ declares in his word, that *he died for such.* I believe this testimony; I am perishing with hunger; the God of mercy offers to all the bread of life, and I will not "make him a liar," by refusing to believe that he means me. The free offer of the bread of life to all, is warrant to me to take it, and live forever—to eat, and never die. "Believe on the Lord Jesus Christ, and thou shalt be saved." I take him at his word: I have nothing of my own to merit his favor. "Lord, I believe: help thou mine unbelief."

Go to him in earnest and persevering prayer, that you may feel your need of an interest in Christ, and be enabled to cast yourself wholly on his mercy; renouncing all dependence on your own righteousness for pardon; fleeing from all other refuges, as utterly vain, to him who alone is able and willing to give life and relief. Do you say you cannot ask, you cannot pray aright? The Bible tells you, yea, commands you to go instantly to Jesus; to receive and rest on him; and with him the Holy Spirit will be given—yea, faith, repentance, love, and every saving blessing. All are the purchase of the blood of Christ; all are free gifts—gifts, God for Christ's sake only will bestow—gifts, thus given for the asking, free as the air you breathe—free as the running stream. Come then, as one utterly worthless and helpless, to receive salvation as the purchase of the precious blood of Jesus: thus come to God through the Son whom he spared not, and heaven is yours.

PUBLISHED BY THE AMERICAN TRACT SOCIETY.

ΤΟ ΚΑΤΑ ΛΟΥΚΑΝ

ἉΓΙΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ.

Κεφ. ά. 1.

1 ΕΠΕΙΔΗ'ΠΕΡ πολλοὶ ἐπεχείρησαν ἀνατάξασθαι διήγησιν περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων,

2 Καθὼς παρέδοσαν ἡμῖν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τοῦ λόγου·

3 Ἔδοξε κἀμοὶ, παρηκολουθηκότι ἄνωθεν πᾶσιν ἀκριβῶς, καθεξῆς σοι γράψαι, κράτιστε Θεόφιλε·

4 Ἵνα ἐπιγνῷς περὶ ὧν κατηχήθης λόγων τὴν ἀσφάλειαν.

5 ΕΓένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας, ἱερεύς τις, ὀνόματι Ζαχαρίας, ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά· ϗ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐκ τῶν θυγατέρων Ἀαρὼν, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἐλισάβετ.

6 Ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφότεροι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, πορευόμενοι ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς καὶ δικαιώμασι τοῦ Κυρίου ἄμεμπτοι·

7 Καὶ οὐκ ἦν αὐτοῖς τέκνον, καθότι ἡ Ἐλισάβετ ἦν στεῖρα, καὶ ἀμφότεροι προβεβηκότες ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν ἦσαν.

8 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἱερατεύειν αὐτὸν ἐν τῇ τάξει τῆς ἐφημερίας αὐτοῦ ἔναντι τοῦ Θεοῦ,

9 Κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερατείας, ἔλαχε τοῦ θυμιάσαι, εἰσελθὼν εἰς τὸν ναὸν τοῦ Κυρίου.

10 Καὶ πᾶν τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἦν προσευχόμενον ἔξω τῇ ὥρᾳ τοῦ θυμιάματος.

11 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου, ἑστὼς ἐκ δεξιῶν τοῦ θυσιαστηρίου τοῦ θυμιάματος.

12 Καὶ ἐταράχθη Ζαχαρίας ἰδὼν, καὶ φόβος ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτόν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβοῦ, Ζαχαρία· διότι εἰσηκούσθη ἡ δέησίς σου, ϗ ἡ γυνή σου Ἐλισάβετ γεννήσει υἱόν σοι, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰωάννην.

14 Καὶ ἔσται χαρά σοι καὶ ἀγαλλίασις, καὶ πολλοὶ ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτοῦ χαρήσονται·

15 Ἔσται γὰρ μέγας ἐνώπιον Κυρίου· καὶ οἶνον καὶ σίκερα οὐ μὴ πίῃ· καὶ πνεύματος ἁγίου πλησθήσεται ἔτι ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ.

16 Καὶ πολλοὺς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν.

17 Καὶ αὐτὸς προελεύσεται ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει Ἡλίου, ἐπιστρέψαι καρδίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, καὶ ἀπειθεῖς ἐν φρονήσει δικαίων, ἑτοιμάσαι Κυρίῳ λαὸν κατεσκευασμένον.

18 Καὶ εἶπε Ζαχαρίας πρὸς τὸν ἄγγελον· Κατὰ τί γνώσομαι τοῦτο; ἐγὼ γάρ εἰμι πρεσβύτης, ϗ ἡ γυνή μου προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς.

19 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος, εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ εἰμι Γαβριὴλ ὁ παρεστηκὼς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ· καὶ ἀπεστάλην λαλῆσαι πρός σε, καὶ εὐαγγελίσασθαί σοι ταῦτα.

20 Καὶ ἰδού, ἔσῃ σιωπῶν, καὶ μὴ δυνάμενος λαλῆσαι, ἄχρι ἧς ἡμέρας γένηται ταῦτα· ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, οἵτινες πληρωθήσονται εἰς τὸν καιρὸν αὐτῶν.

21 Καὶ ἦν ὁ λαὸς προσδοκῶν τὸν Ζαχαρίαν· καὶ ἐθαύμαζον ἐν τῷ χρονίζειν αὐτὸν ἐν τῷ ναῷ.

22 Ἐξελθὼν δὲ οὐκ ἠδύνατο λαλῆσαι αὐτοῖς· καὶ ἐπέγνωσαν ὅτι ὀπτασίαν ἑώρακεν ἐν τῷ ναῷ· καὶ αὐτὸς ἦν διανεύων αὐτοῖς· καὶ διέμεινε κωφός.

23 Καὶ ἐγένετο ὡς ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τῆς λειτουργίας αὐτοῦ, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

24 Μετὰ δὲ ταύτας τὰς ἡμέρας συνέλαβεν Ἐλισάβετ ἡ γυνὴ αὐτοῦ· καὶ περιέκρυβεν ἑαυτὴν μῆνας πέντε, λέγουσα·

25 Ὅτι οὕτω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις αἷς ἐπεῖδεν ἀφελεῖν τὸ ὄνειδός μου ἐν ἀνθρώποις.

26 Ἐν δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲτ,

27 Πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ· καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου, Μαριάμ.

28 Καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε· Χαῖρε, κεχαριτωμένη· ὁ Κύριος μετὰ σοῦ· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν.

29 Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ· καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος.

30 Καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ· Μὴ φοβοῦ Μαριάμ· εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ·

31 Καὶ ἰδού, συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ΙΗΣΟΥΝ.

32 Οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται· καὶ δώσει αὐτῷ Κύριος ὁ Θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

33 Καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος.

34 Εἶπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον· Πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω;

35 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ· Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι· διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ.

36 Καὶ ἰδοὺ, Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρᾳ αὐτῆς· καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ.

37 Ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα.

38 Εἶπε δὲ Μαριάμ· Ἰδοὺ ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτῆς ὁ ἄγγελος.

39 Ἀναστᾶσα δὲ Μαριὰμ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐπορεύθη εἰς τὴν ὀρεινὴν μετὰ σπουδῆς, εἰς πόλιν Ἰούδα.

40 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου, καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ.

41 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ·

42 Καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

43 Καὶ πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρός με;

44 Ἰδοὺ γὰρ, ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὦτά μου, ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

45 Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα· ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου.

46 Καὶ εἶπε Μαριάμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον·

47 Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου·

48 Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

49 Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ·

50 Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰς γενεῶν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

51 Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν·

52 Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς·

53 Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

54 Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

55 Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ, εἰς τὸν αἰῶνα.

56 Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς· καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

57 Τῇ δὲ Ἐλισάβετ ἐπλήσθη ὁ χρόνος τοῦ τεκεῖν αὐτήν· καὶ ἐγέννησεν υἱόν.

58 Καὶ ἤκουσαν οἱ περίοικοι καὶ οἱ συγγενεῖς αὐτῆς, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ μετ' αὐτῆς· καὶ συνέχαιρον αὐτῇ.

59 Καὶ ἐγένετο, ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ ἦλθον περιτεμεῖν τὸ παιδίον, καὶ ἐκάλουν αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, Ζαχαρίαν.

60 Καὶ ἀποκριθεῖσα ἡ μήτηρ αὐτοῦ, εἶπεν, Οὐχί· ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης.

61 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτήν· Ὅτι οὐδείς ἐστιν ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, ὃς καλεῖται τῷ ὀνόματι τούτῳ.

62 Ἐνένευον δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, τὸ τί ἂν θέλοι καλεῖσθαι αὐτόν.

63 Καὶ αἰτήσας πινακίδιον, ἔγραψε, λέγων· Ἰωάννης ἐστὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐθαύμασαν πάντες.

64 Ἀνεῴχθη δὲ τὸ στόμα αὐτοῦ παραχρῆμα, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ, καὶ ἐλάλει εὐλογῶν τὸν Θεόν.

65 Καὶ ἐγένετο ἐπὶ πάντας φόβος τοὺς περιοικοῦντας αὐτούς· καὶ ἐν ὅλῃ τῇ ὀρεινῇ τῆς Ἰουδαίας διελαλεῖτο πάντα τὰ ῥήματα ταῦτα.

66 Καὶ ἔθεντο πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, λέγοντες· Τί ἄρα τὸ παιδίον τοῦτο ἔσται; Καὶ χεὶρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτοῦ.

67 Καὶ Ζαχαρίας ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐπλήσθη πνεύματος ἁγίου· καὶ προεφήτευσε, λέγων·

68 Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ· ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ·

69 Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

70 Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ·

71 Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς·

72 Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

73 Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν,

74 Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ,

75 Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

76 Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου, ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ·

77 Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν·

78 Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ ἐξ ὕψους·

79 Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

80 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι· καὶ ἦν ἐν ταῖς ἐρήμοις ἕως ἡμέρας ἀναδείξεως αὐτοῦ πρὸς τὸν Ἰσραήλ.

Κεφ. β΄. 2.

1 ΕΓένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην.

2 Αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου.

3 Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν.

4 Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσὴφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρὲτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν, εἰς πόλιν Δαβὶδ, ἥτις καλεῖται Βηθλεὲμ, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαβὶδ,

5 Ἀπογράψασθαι σὺν Μαριὰμ τῇ μεμνηστευμένῃ αὐτῷ γυναικὶ, ὄσῃ ἐγκύῳ.

6 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν.

7 Καὶ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι.

8 Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποίμνην αὐτῶν·

9 Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν.

10 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ, εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἥτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ·

11 Ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτὴρ, ὅς ἐστι Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαβίδ.

12 Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὑρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φατνῃ.

13 Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, αἰνούντων τὸν Θεὸν, καὶ λεγόντων·

14 Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

15 Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως Βηθλεὲμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν.

16 Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τήν τε Μαριὰμ καὶ τὸν

Ἰωσὴφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν
τῇ φάτνῃ.
17 Ἰδόντες δὲ διεγνώρισαν περὶ
τοῦ ῥήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς
περὶ τοῦ παιδίου τούτου.
18 Καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες
ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων
ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς.
19 Ἡ δὲ Μαριὰμ πάντα συνε-
τήρει τὰ ῥήματα ταῦτα, συμβάλ-
λουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
20 Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες,
δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον,
καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.
21 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι
ὀκτὼ τοῦ περιτεμεῖν αὐτὸν, καὶ
ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ
κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ
συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ.
22 Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν αἱ ἡ-
μέραι τοῦ καθαρισμοῦ αὐτῶν, κατὰ
τὸν νόμον Μωσέως, ἀνήγαγον αὐ-
τὸν εἰς Ἱεροσόλυμα, παραστῆσαι
τῷ Κυρίῳ,
23 Καθὼς γέγραπται ἐν νόμῳ
Κυρίου· "Ὅτι πᾶν ἄρσεν διανοῖγον
μήτραν, ἅγιον τῷ Κυρίῳ κληθή-
σεται·
24 Καὶ τοῦ δοῦναι θυσίαν, κα-
τὰ τὸ εἰρημένον ἐν νόμῳ Κυρίου,
ζεῦγος τρυγόνων, ἢ δύο νεοσσοὺς
περιστερῶν."
25 Καὶ ἰδοὺ, ἦν ἄνθρωπος ἐν
Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ὄνομα Συμεών· καὶ
ὁ ἄνθρωπος οὗτος δίκαιος καὶ εὐλα-
βὴς, προσδεχόμενος παράκλησιν τοῦ
Ἰσραήλ· καὶ πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ'
αὐτὸν.
26 Καὶ ἦν αὐτῷ κεχρηματισ-
μένον ὑπὸ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου,
μὴ ἰδεῖν θάνατον πρὶν ἢ ἴδῃ τὸν
Χριστὸν Κυρίου.
27 Καὶ ἦλθεν ἐν τῷ πνεύματι
εἰς τὸ ἱερόν· καὶ ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν
τοὺς γονεῖς τὸ παιδίον Ἰησοῦν, τοῦ
ποιῆσαι αὐτοὺς κατὰ τὸ εἰθισμένον
τοῦ νόμου περὶ αὐτοῦ,
28 Καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ εὐλόγησε
τὸν Θεὸν, καὶ εἶπε·
29 Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν
σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν
εἰρήνῃ·
30 Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου
τὸ σωτήριόν σου,
31 Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσω-
πον πάντων τῶν λαῶν·
32 Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν,
καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.
33 Καὶ ἦν Ἰωσὴφ καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ θαυμάζοντες ἐπὶ τοῖς λαλου-
μένοις περὶ αὐτοῦ.
34 Καὶ εὐλόγησεν αὐτοὺς Συ-
μεὼν, καὶ εἶπε πρὸς Μαριὰμ τὴν
μητέρα αὐτοῦ· Ἰδοὺ, οὗτος κεῖται
εἰς πτῶσιν καὶ ἀνάστασιν πολλῶν
ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ εἰς σημεῖον ἀν-
τιλεγόμενον·
35 Καὶ σου δὲ αὐτῆς τὴν ψυχὴν
διελεύσεται ῥομφαία· ὅπως ἂν ἀ-
ποκαλυφθῶσιν ἐκ πολλῶν καρδιῶν
διαλογισμοί.
36 Καὶ ἦν Ἄννα προφῆτις, θυ-
γάτηρ Φανουὴλ, ἐκ φυλῆς Ἀσήρ·
αὕτη προβεβηκυῖα ἐν ἡμέραις πολ-
λαῖς, ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς
ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς.
37 Καὶ αὕτη χήρα ὡς ἐτῶν
ὀγδοηκοντατεσσάρων, ἣ οὐκ ἀφίσ-
τατο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ, νηστείαις καὶ
δεήσεσι λατρεύουσα νύκτα καὶ ἡμέ-
ραν.
38 Καὶ αὕτη αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐπισ-
τᾶσα, ἀνθωμολογεῖτο τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐλάλει περὶ αὐτοῦ πᾶσι τοῖς
προσδεχομένοις λύτρωσιν ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
39 Καὶ ὡς ἐτέλεσαν ἅπαντα
τὰ κατὰ τὸν νόμον Κυρίου, ὑπέσ-

τρεψαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὴν
πόλιν αὐτῶν Ναζαρέτ.
40 Τὸ δὲ παιδίον ηὔξανε, καὶ
ἐκραταιοῦτο πνεύματι, πληρούμενον
σοφίας· καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ'
αὐτό.
41 Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐ-
τοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ
ἑορτῇ τοῦ πάσχα.
42 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδε-
κα, ἀναβάντων αὐτῶν εἰς Ἱεροσό-
λυμα, κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς·
43 Καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέ-
ρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς,
ὑπέμεινεν Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερου-
σαλὴμ· καὶ οὐκ ἔγνω Ἰωσὴφ καὶ ἡ
μήτηρ αὐτοῦ.
44 Νομίσαντες δὲ αὐτὸν ἐν τῇ
συνοδίᾳ εἶναι, ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν,
καὶ ἀνεζήτουν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενέσι,
καὶ ἐν τοῖς γνωστοῖς.
45 Καὶ μὴ εὑρόντες αὐτὸν, ὑ-
πέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ζη-
τοῦντες αὐτόν.
46 Καὶ ἐγένετο, μεθ' ἡμέρας
τρεῖς εὗρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθε-
ζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων,
καὶ ἀκούοντα αὐτῶν, καὶ ἐπερωτῶν-
τα αὐτούς.
47 Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ
ἀκούοντες αὐτοῦ, ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ
ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ.
48 Καὶ ἰδόντες αὐτὸν, ἐξεπλά-
γησαν· καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ
αὐτοῦ εἶπε· Τέκνον, τί ἐποίησας
ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ, ὁ πατήρ σου
κἀγὼ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε.
49 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τί
ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν
τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναί με;
50 Καὶ αὐτοὶ οὐ συνῆκαν τὸ
ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς.
51 Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν, καὶ
ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ· καὶ ἦν ὑπο-
τασσόμενος αὐτοῖς. Καὶ ἡ μήτηρ
αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα
ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς.
52 Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτε σοφίᾳ
καὶ ἡλικίᾳ, καὶ χάριτι παρὰ Θεῷ
καὶ ἀνθρώποις.

Κεφ. γ'. 3.

1 ΕΝ ἔτει δὲ πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου
Καίσαρος, ἡγεμονεύοντος Ποντίου
Πιλάτου τῆς Ἰουδαίας, καὶ τετραρ-
χοῦντος τῆς Γαλιλαίας Ἡρώδου,
Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ
τετραρχοῦντος τῆς Ἰτουραίας καὶ
Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου
τῆς Ἀβιληνῆς τετραρχοῦντος,
2 Ἐπ' ἀρχιερέων Ἄννα καὶ
Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα Θεοῦ ἐπὶ
Ἰωάννην τὸν τοῦ Ζαχαρίου υἱὸν, ἐν
τῇ ἐρήμῳ.
3 Καὶ ἦλθεν εἰς πᾶσαν τὴν πε-
ρίχωρον τοῦ Ἰορδάνου, κηρύσσων
βάπτισμα μετανοίας εἰς ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν·
4 Ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λό-
γων Ἡσαΐου τοῦ προφήτου, λέγον-
τος· "Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ·
Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐ-
θείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ.
5 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσε-
ται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς τα-
πεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ
εἰς εὐθεῖαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς
λείας.
6 Καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ
σωτήριον τοῦ Θεοῦ."
7 Ἔλεγεν οὖν τοῖς ἐκπορευομέ-
νοις ὄχλοις βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ·
Γεννήματα ἐχιδνῶν, τίς ὑπέδειξεν
ὑμῖν φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης
ὀργῆς;
8 Ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους
τῆς μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε
λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Πατέρα ἔχομεν
τὸν Ἀβραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι

δύναται ὁ Θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων
ἐγεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ.
9 Ἤδη δὲ καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν
ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν
δένδρον, μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν,
ἐκκόπτεται, καὶ εἰς πῦρ βάλλεται.
10 Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχ-
λοι λέγοντες· Τί οὖν ποιήσομεν;
11 Ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
Ὁ ἔχων δύο χιτῶνας, μεταδότω
τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων βρώματα,
ὁμοίως ποιείτω.
12 Ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπ-
τισθῆναι, καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διδάσκαλε, τί ποιήσομεν;
13 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμέ-
νον ὑμῖν πράσσετε.
14 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ
στρατευόμενοι, λέγοντες· Καὶ ἡμεῖς
τί ποιήσομεν; Καὶ εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· Μηδένα διασείσητε, μηδὲ
συκοφαντήσητε, καὶ ἀρκεῖσθε τοῖς
ὀψωνίοις ὑμῶν.
15 Προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ,
καὶ διαλογιζομένων πάντων ἐν ταῖς
καρδίαις αὐτῶν περὶ τοῦ Ἰωάννου,
μήποτε αὐτὸς εἴη ὁ Χριστός,
16 Ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης,
ἅπασι λέγων· Ἐγὼ μὲν ὕδατι
βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχεται δὲ ὁ ἰσ-
χυρότερός μου, οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
λῦσαι τὸν ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν
πνεύματι ἁγίῳ, καὶ πυρί·
17 Οὗ τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐ-
τοῦ, καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ, καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς τὴν
ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ ἄχυρον κα-
τακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ.
18 Πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα
παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν.
19 Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης,
ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρω-
διάδος τῆς γυναικὸς Φιλίππου τοῦ
ἀδελφοῦ αὐτοῦ, καὶ περὶ πάντων
ὧν ἐποίησε πονηρῶν ὁ Ἡρώδης,
20 Προσέθηκε καὶ τοῦτο ἐπὶ
πᾶσι, καὶ κατέκλεισε τὸν Ἰωάννην
ἐν τῇ φυλακῇ.
21 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισ-
θῆναι ἅπαντα τὸν λαὸν, καὶ Ἰησοῦ
βαπτισθέντος, καὶ προσευχομένου,
ἀνεωχθῆναι τὸν οὐρανὸν,
22 Καὶ καταβῆναι τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον σωματικῷ εἴδει, ὡσεὶ πε-
ριστερὰν, ἐπ' αὐτὸν, καὶ φωνὴν ἐξ
οὐρανοῦ γενέσθαι, λέγουσαν· Σὺ εἶ
ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, ἐν σοὶ ηὐδό-
κησα.
23 Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ
ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὢν, ὡς
ἐνομίζετο, υἱὸς Ἰωσὴφ, τοῦ Ἡλὶ,
24 Τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευὶ, τοῦ
Μελχὶ, τοῦ Ἰαννὰ, τοῦ Ἰωσὴφ,
25 Τοῦ Ματταθίου, τοῦ Ἀμὼς,
τοῦ Ναοὺμ, τοῦ Ἐσλὶ, τοῦ Ναγ-
γαὶ,
26 Τοῦ Μαὰθ, τοῦ Ματταθίου,
τοῦ Σεμεῒ, τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰούδα,
27 Τοῦ Ἰωαννὰ, τοῦ Ῥησὰ,
τοῦ Ζοροβάβελ, τοῦ Σαλαθιὴλ, τοῦ
Νηρὶ,
28 Τοῦ Μελχὶ, τοῦ Ἀδδὶ, τοῦ
Κωσὰμ, τοῦ Ἐλμωδὰμ, τοῦ Ἢρ,
29 Τοῦ Ἰωσὴ, τοῦ Ἐλιέζερ,
τοῦ Ἰωρεὶμ, τοῦ Ματθὰτ, τοῦ Λευῒ,
30 Τοῦ Συμεὼν, τοῦ Ἰούδα,
τοῦ Ἰωσὴφ, τοῦ Ἰωνὰν, τοῦ Ἐλια-
κεὶμ,
31 Τοῦ Μελεᾶ, τοῦ Μαϊνὰν,
τοῦ Ματταθὰ, τοῦ Ναθὰν τοῦ Δα-
βὶδ,
32 Τοῦ Ἰεσσαὶ, τοῦ Ὠβὴδ,
τοῦ Βοὸζ, τοῦ Σαλμὼν, τοῦ Ναασ-
σὼν,
33 Τοῦ Ἀμιναδὰβ, τοῦ Ἀ-
ρὰμ, τοῦ Ἐσρὼμ, τοῦ Φαρὲς, τοῦ
Ἰούδα,
34 Τοῦ Ἰακὼβ, τοῦ Ἰσαὰκ

τοῦ Ἀβραὰμ, τοῦ Θάρα, τοῦ Να-
χὼρ,
35 Τοῦ Σεροὺχ, τοῦ Ῥαγαῦ,
τοῦ Φαλὲκ, τοῦ Ἑβὲρ, τοῦ Σαλὰ,
36 Τοῦ Καϊνὰν, τοῦ Ἀρφαξὰδ,
τοῦ Σὴμ, τοῦ Νῶε, τοῦ Λάμεχ,
37 Τοῦ Μαθουσάλα, τοῦ Ἐνὼχ,
τοῦ Ἰαρὲδ, τοῦ Μαλελεὴλ, τοῦ
Καϊνὰν,
38 Τοῦ Ἐνὼς, τοῦ Σὴθ, τοῦ
Ἀδὰμ, τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. δ΄. 4.

1 ΙΗσοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου
πλήρης ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ
Ἰορδάνου· καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύ-
ματι εἰς τὴν ἔρημον,
2 Ἡμέρας τεσσαράκοντα πει-
ραζόμενος ὑπὸ τοῦ διαβόλου. Καὶ
οὐκ ἔφαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν αὐτῶν,
ὕστερον ἐπείνασεν.
3 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, εἰπὲ τῷ λίθῳ
τούτῳ ἵνα γένηται ἄρτος.
4 Καὶ ἀπεκρίθη Ἰησοῦς πρὸς
αὐτὸν, λέγων· Γέγραπται· "Ὅτι
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄν-
θρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι
Θεοῦ."
5 Καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διά-
βολος εἰς ὄρος ὑψηλὸν, ἔδειξεν αὐ-
τῷ πάσας τὰς βασιλείας τῆς οἰ-
κουμένης ἐν στιγμῇ χρόνου,
6 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
Σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην ἅ-
πασαν, καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν· ὅτι
ἐμοὶ παραδέδοται, καὶ ᾧ ἐὰν θέλω,
δίδωμι αὐτήν.
7 Σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐνώ-
πιόν μου, ἔσται σου πᾶσα.
8 Καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ, εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ·
γέγραπται γάρ· Προσκυνήσεις Κύ-
ριον τὸν Θεόν σου, καὶ αὐτῷ μόνῳ
λατρεύσεις.
9 Καὶ ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἱερου-
σαλὴμ, καὶ ἔστησεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ
πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ·
Εἰ υἱὸς εἶ τοῦ Θεοῦ, βάλε σεαυ-
τὸν ἐντεῦθεν κάτω·
10 Γέγραπται γὰρ, "Ὅτι τοῖς
ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ
σου, τοῦ διαφυλάξαι σε·
11 Καὶ ὅτι ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί
σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον
τὸν πόδα σου."
12 Καὶ ἀποκριθεὶς, εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Ὅτι εἴρηται· "Οὐκ ἐκ-
πειράσεις Κύριον τὸν Θεόν σου."
13 Καὶ συντελέσας πάντα πει-
ρασμὸν ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ'
αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ.
14 Καὶ ὑπέστρεψεν ὁ Ἰησοῦς ἐν
τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε καθ'
ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ.
15 Καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν, δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων.
16 Καὶ ἦλθεν εἰς τὴν Ναζαρὲτ,
οὗ ἦν τεθραμμένος, καὶ εἰσῆλθε κα-
τὰ τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν
σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ
ἀνέστη ἀναγνῶναι.
17 Καὶ ἐπεδόθη αὐτῷ βιβλίον
Ἡσαΐου τοῦ προφήτου· καὶ ἀναπ-
τύξας τὸ βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ
ἦν γεγραμμένον·
18 "Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ
ἕνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγελίζεσθαι
πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι
τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν,
19 Κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφε-
σιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν, ἀποσ-
τεῖλαι τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει,
κηρύξαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτόν."
20 Καὶ πτύξας τὸ βιβλίον, ἀ-
ποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ, ἐκάθισε· καὶ

πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες αὐτῷ.
21 Ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς αὐ-
τούς· Ὅτι σήμερον πεπλήρωται ἡ
γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν ὑμῶν.
22 Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐ-
τῷ, καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος, τοῖς ἐκπορευομένοις ἐκ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἔλεγον·
Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ υἱὸς Ἰωσήφ;
23 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Πάν-
τως ἐρεῖτέ μοι τὴν παραβολὴν ταύ-
την· Ἰατρὲ, θεράπευσον σεαυτόν·
ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα ἐν τῇ
Καπερναοὺμ, ποίησον καὶ ὧδε ἐν
τῇ πατρίδι σου.
24 Εἶπε δέ· Ἀμὴν λέγω ὑμῖν,
ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν
τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
25 Ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν,
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς ἡμέραις
Ἠλίου ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὅτε ἐκλείσ-
θη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη τρία καὶ μῆνας
ἓξ, ὡς ἐγένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ
πᾶσαν τὴν γῆν·
26 Καὶ πρὸς οὐδεμίαν αὐτῶν
ἐπέμφθη Ἠλίας εἰ μὴ εἰς Σάρεπτα
τῆς Σιδῶνος, πρὸς γυναῖκα χήραν.
27 Καὶ πολλοὶ λεπροὶ ἦσαν
ἐπὶ Ἐλισσαίου τοῦ προφήτου ἐν τῷ
Ἰσραὴλ, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθα-
ρίσθη, εἰ μὴ Νεεμὰν ὁ Σύρος.
28 Καὶ ἐπλήσθησαν πάντες
θυμοῦ ἐν τῇ συναγωγῇ, ἀκούοντες
ταῦτα.
29 Καὶ ἀναστάντες ἐξέβαλον
αὐτὸν ἔξω τῆς πόλεως· καὶ ἤγαγον
αὐτὸν ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους, ἐφ'
οὗ ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο, εἰς τὸ
κατακρημνίσαι αὐτόν.
30 Αὐτὸς δὲ, διελθὼν διὰ [illegible]
αὐτῶν, ἐπορεύετο.
31 Καὶ κατῆλθεν εἰς Καπερ-
ναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· καὶ ἦν
διδάσκων αὐτοὺς ἐν τοῖς σάββασι·
32 Καὶ ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ
διδαχῇ αὐτοῦ, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ
λόγος αὐτοῦ.
33 Καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν
ἄνθρωπος ἔχων πνεῦμα δαιμονίου
ἀκαθάρτου, καὶ ἀνέκραξε φωνῇ με-
γάλῃ,
34 Λέγων· Ἔα, τί ἡμῖν καὶ
σοι, Ἰησοῦ Ναζαρηνέ; ἦλθες ἀπο-
λέσαι ἡμᾶς; οἶδά σε τίς εἶ, ὁ ἅ-
γιος τοῦ Θεοῦ.
35 Καὶ ἐπετίμησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς, λέγων· Φιμώθητι, καὶ ἔξελθε
ἐξ αὐτοῦ. Καὶ ῥίψαν αὐτὸν τὸ
δαιμόνιον εἰς μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ'
αὐτοῦ, μηδὲν βλάψαν αὐτόν.
36 Καὶ ἐγένετο θάμβος ἐπὶ
πάντας· καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλ-
λήλους, λέγοντες· Τίς ὁ λόγος
οὗτος, ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμα-
σι, καὶ ἐξέρχονται;
37 Καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ
αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περι-
χώρου.
38 Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγω-
γῆς, εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμω-
νος· πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ· καὶ
ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
39 Καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς,
ἐπετίμησε τῷ πυρετῷ, καὶ ἀφῆκεν
αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα
διηκόνει αὐτοῖς.
40 Δύνοντος δὲ τοῦ ἡλίου, πάν-
τες ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας νόσοις
ποικίλαις, ἤγαγον αὐτοὺς πρὸς αὐ-
τόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ αὐτῶν τὰς
χεῖρας ἐπιθεὶς, ἐθεράπευσεν αὐτούς.
41 Ἐξήρχετο δὲ καὶ δαιμόνια
ἀπὸ πολλῶν, κράζοντα καὶ λέγον-
τα· Ὅτι σὺ εἶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ
Θεοῦ. Καὶ ἐπιτιμῶν οὐκ εἴα αὐτὰ
λαλεῖν, ὅτι ᾔδεισαν τὸν Χριστὸν
αὐτὸν εἶναι.

42 Γενομένης δὲ ἡμέρας, ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον, καὶ οἱ ὄχλοι ἐζήτουν αὐτὸν, καὶ ἦλθον ἕως αὐτοῦ· καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν.

43 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὅτι καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι.

44 Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῆς Γαλιλαίας.

Κεφ. έ. 5.

1 ΕΓένετο δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς παρὰ τὴν λίμνην Γεννησαρέτ·

2 Καὶ εἶδε δύο πλοῖα ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην· οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες ἀπ' αὐτῶν, ἀπέπλυναν τὰ δίκτυα.

3 Ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον· καὶ καθίσας ἐδίδασκεν ἐκ τοῦ πλοίου τοὺς ὄχλους.

4 Ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα· Ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, καὶ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς ἄγραν.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Σίμων, εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες, οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.

6 Καὶ τοῦτο ποιήσαντες, συνέκλεισαν πλῆθος ἰχθύων πολύ· διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν·

7 Καὶ κατένευσαν τοῖς μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ, τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι αὐτοῖς· καὶ ἦλθον, καὶ ἔπλησαν ἀμφότερα τὰ πλοῖα, ὥστε βυθίζεσθαι αὐτά.

8 Ἰδὼν δὲ Σίμων Πέτρος, προσέπεσε τοῖς γόνασι τοῦ Ἰησοῦ, λέγων· Ἔξελθε ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, Κύριε.

9 Θάμβος γὰρ περιέσχεν αὐτὸν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ, ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ συνέλαβον·

10 Ὁμοίως δὲ καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, υἱοὺς Ζεβεδαίου, οἳ ἦσαν κοινωνοὶ τῷ Σίμωνι, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Σίμωνα ὁ Ἰησοῦς· Μὴ φοβοῦ· ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν.

11 Καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα, ἠκολούθησαν αὐτῷ.

12 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, ἐδεήθη αὐτοῦ, λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς, δύνασαί με καθαρίσαι.

13 Καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ, εἰπών· Θέλω, καθαρίσθητι. Καὶ εὐθέως ἡ λέπρα ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ.

14 Καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ, καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου, καθὼς προσέταξε Μωσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς.

15 Διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν, καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν.

16 Αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις, καὶ προσευχόμενος.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν, καὶ αὐτὸς ἦν διδάσκων· και ἦσαν καθήμενοι φαρισαῖοι καὶ νομοδιδάσκαλοι, οἳ ἦσαν ἐληλυθότες ἐκ πάσης κώμης τῆς Γαλιλαίας, καὶ Ἰουδαίας, καὶ Ἱερουσαλήμ· καὶ

δύναμις Κυρίου ἦν εἰς τὸ ἰᾶσθαι
αὐτούς.
18 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες φέροντες
ἐπὶ κλίνης ἄνθρωπον ὃς ἦν παραλε-
λυμένος, καὶ ἐζήτουν αὐτὸν εἰσε-
νεγκεῖν, καὶ θεῖναι ἐνώπιον αὐτοῦ·
19 Καὶ μὴ εὑρόντες διὰ ποίας
εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, διὰ τὸν ὄχλον,
ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα, διὰ τῶν
κεράμων καθῆκαν αὐτὸν σὺν τῷ
κλινιδίῳ εἰς τὸ μέσον ἔμπροσθεν τοῦ
Ἰησοῦ.
20 Καὶ ἰδὼν τὴν πίστιν αὐτῶν,
εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρωπε, ἀφέωνταί
σοι αἱ ἁμαρτίαι σου.
21 Καὶ ἤρξαντο διαλογίζεσθαι
οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι,
λέγοντες· Τίς ἐστιν οὗτος ὃς λαλεῖ
βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι
ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ Θεός;
22 Ἐπιγνοὺς δὲ ὁ Ἰησοῦς τοὺς
διαλογισμοὺς αὐτῶν, ἀποκριθεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· Τί διαλογίζεσθε ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν;
23 Τί ἐστιν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν·
Ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἢ
εἰπεῖν· Ἔγειραι καὶ περιπάτει;
24 Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν
ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς
γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἶπε τῷ
παραλελυμένῳ· Σοὶ λέγω, ἔγει-
ραι· καὶ ἄρας τὸ κλινίδιόν σου, πο-
ρεύου εἰς τὸν οἶκόν σου.
25 Καὶ παραχρῆμα ἀναστὰς
ἐνώπιον αὐτῶν, ἄρας ἐφ' ᾧ κατέκει-
το, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,
δοξάζων τὸν Θεόν.
26 Καὶ ἔκστασις ἔλαβεν ἅπαν-
τας, καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν· καὶ
ἐπλήσθησαν φόβου, λέγοντες· Ὅτι
εἴδομεν παράδοξα σήμερον.
27 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθε, ϗ
ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι Λευῒν,
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, καὶ
εἶπεν αὐτῷ· Ἀκολούθει μοι.
28 Καὶ καταλιπὼν ἅπαντα,
ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
29 Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην
ὁ Λευῒς αὐτῷ ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· ϗ
ἦν ὄχλος τελωνῶν πολὺς, καὶ ἄλ-
λων οἳ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακεί-
μενοι.
30 Καὶ ἐγόγγυζον οἱ γραμμα-
τεῖς αὐτῶν καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, λέγοντες·
Διατί μετὰ τελωνῶν καὶ ἁμαρτω-
λῶν ἐσθίετε καὶ πίνετε;
31 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπε πρὸς αὐτούς· Οὐ χρείαν ἔχου-
σιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, ἀλλ' οἱ
κακῶς ἔχοντες.
32 Οὐκ ἐλήλυθα καλέσαι δι-
καίους, ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς εἰς με-
τάνοιαν.
33 Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν·
Διατί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύ-
ουσι πυκνὰ, καὶ δεήσεις ποιοῦνται,
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων· οἱ δὲ
σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν;
34 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς·
Μὴ δύνασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶ-
νος, ἐν ᾧ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστι,
ποιῆσαι νηστεύειν;
35 Ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι καὶ
ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος·
τότε νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις.
36 Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν
πρὸς αὐτοὺς· Ὅτι οὐδεὶς ἐπίβλημα
ἱματίου καινοῦ ἐπιβάλλει ἐπὶ
ἱμάτιον παλαιόν· εἰ δὲ μήγε,
καὶ τὸ καινὸν σχίζει, καὶ τῷ πα-
λαιῷ οὐ συμφωνεῖ τὸ ἀπὸ τοῦ
καινοῦ.
37 Καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς παλαιούς· εἰ δὲ μήγε,
ῥήξει ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκοὺς καὶ
αὐτὸς ἐκχυθήσεται, καὶ οἱ ἀσκοὶ
ἀπολοῦνται.
38 Ἀλλὰ οἶνον νέον εἰς ἀσκοὺς

καινοὺς βλητέον· καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται.
39 Καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως θέλει νέον· λέγει γὰρ, Ὁ παλαιὸς χρηστότερός ἐστιν.

Κεφ. ς'. 6.

1 ΕΓένετο δὲ ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ τοὺς στάχυας, καὶ ἤσθιον, ψώχοντες ταῖς χερσί.
2 Τινὲς δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς· Τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν ἐν τοῖς σάββασι ;
3 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε Δαβὶδ, ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς, καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες ;
4 Ὡς εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως ἔλαβε, καὶ ἔφαγε, καὶ ἔδωκε καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ· οὓς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς ;
5 Καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς· Ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ σαββάτου.
6 Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συναγωγὴν, καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ δεξιὰ ἦν ξηρά.
7 Παρετήρουν δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ.
8 Αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· Ἔγειραι, καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον. Ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη.
9 Εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· Ἐπερωτήσω ὑμᾶς τι· Ἔξεστι τοῖς σάββασιν ἀγαθοποιῆσαι, ἢ κακοποιῆσαι ; ψυχὴν σῶσαι, ἢ ἀπολέσαι ;
10 Καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτοὺς, εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ· Ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου. Ὁ δὲ ἐποίησεν οὕτω· καὶ ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη.
11 Αὐτοὶ δὲ ἐπλήσθησαν ἀνοίας, καὶ διελάλουν πρὸς ἀλλήλους, τί ἂν ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ.
12 Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι· καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ προσευχῇ τοῦ Θεοῦ.
13 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡμέρα, προσεφώνησε τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· καὶ ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε.
14 Σίμωνα, ὃν καὶ ὠνόμασε Πέτρον, καὶ Ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην, Φίλιππον καὶ Βαρθολομαῖον,
15 Ματθαῖον καὶ Θωμᾶν, Ἰάκωβον τὸν τοῦ Ἀλφαίου, καὶ Σίμωνα τὸν καλούμενον Ζηλωτὴν,
16 Ἰούδαν Ἰακώβου, καὶ Ἰούδαν Ἰσκαριώτην, ὃς καὶ ἐγένετο προδότης.
17 Καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν, ἔστη ἐπὶ τόπου πεδινοῦ· καὶ ὄχλος μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ πλῆθος πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς Ἰουδαίας καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τῆς παραλίου Τύρου καὶ Σιδῶνος· οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ, καὶ ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν·
18 Καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων· καὶ ἐθεραπεύοντο.
19 Καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι αὐτοῦ, ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο, καὶ ἰᾶτο πάντας.
20 Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς

ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ἔλεγε· Μακάριοι οἱ πτωχοί· ὅτι ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.

21 Μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν· ὅτι χορτασθήσεσθε. Μακάριοι οἱ κλαίοντες νῦν· ὅτι γελάσετε.

22 Μακάριοί ἐστε, ὅταν μισήσωσιν ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὅταν ἀφορίσωσιν ὑμᾶς, καὶ ὀνειδίσωσι, καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς πονηρὸν, ἕνεκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

23 Χαίρετε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ οὐρανῷ· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

24 Πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις· ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν ὑμῶν.

25 Οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, ὅτι πεινάσετε· οὐαὶ ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν· ὅτι πενθήσετε καὶ κλαύσετε.

26 Οὐαὶ, ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσι πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.

27 Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν· Ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν· καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς·

28 Εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν· καὶ προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.

29 Τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα, πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον, καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς·

30 Παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου· καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ, μὴ ἀπαίτει.

31 Καὶ καθὼς θέλετε ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι, καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.

32 Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγαπῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.

33 Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιῆτε τοὺς ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τὸ αὐτὸ ποιοῦσι.

34 Καὶ ἐὰν δανείζητε παρ' ὧν ἐλπίζετε ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χάρις ἐστί; καὶ γὰρ ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν, ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.

35 Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε, καὶ δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς, καὶ ἔσεσθε οἱ υἱοὶ τοῦ ὑψίστου· ὅτι αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς.

36 Γίνεσθε οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστί.

37 Καὶ μὴ κρίνετε, καὶ οὐ μὴ κριθῆτε· μὴ καταδικάζετε, καὶ οὐ μὴ καταδικασθῆτε· ἀπολύετε, καὶ ἀπολυθήσεσθε·

38 Δίδοτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον καλὸν, πεπιεσμένον καὶ σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε, ἀντιμετρηθήσεται ὑμῖν.

39 Εἶπε δὲ παραβολὴν αὐτοῖς· Μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσοῦνται;

40 Οὐκ ἔστι μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρτισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ.

41 Τί δὲ βλέπεις τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ ἀδελφοῦ σου, τὴν δὲ δοκὸν τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ οὐ κατανοεῖς;

42 Ἢ πῶς δύνασαι λέγειν τῷ ἀδελφῷ σου· Ἀδελφὲ, ἄφες ἐκβάλω τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, αὐτὸς τὴν ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου δοκὸν οὐ βλέπων; Ὑποκριτὰ, ἔκβαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ σου, καὶ τότε διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελφοῦ σου.

43 Οὐ γάρ ἐστι δένδρον καλὸν, ποιοῦν καρπὸν σαπρόν· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν, ποιοῦν καρπὸν καλόν·

44 Ἕκαστον γὰρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκανθῶν συλλέγουσι σῦκα, οὐδὲ ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν.

45 Ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ πονηρὸς ἄνθρωπος ἐκ τοῦ πονηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ προφέρει τὸ πονηρόν· ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ.

46 Τί δέ με καλεῖτε, Κύριε, Κύριε· καὶ οὐ ποιεῖτε ἃ λέγω;

47 Πᾶς ὁ ἐρχόμενος πρός με, καὶ ἀκούων μου τῶν λόγων, καὶ ποιῶν αὐτοὺς, ὑποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν ὅμοιος.

48 Ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν, ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε, καὶ ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτραν· πλημμύρας δὲ γενομένης, προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐκ ἴσχυσε σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν.

49 Ὁ δὲ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδομήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέῤῥηξεν ὁ ποταμὸς, καὶ εὐθέως ἔπεσε, καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκίας ἐκείνης μέγα.

Κεφ. ζ΄. 7.

1 Ἐπεὶ δὲ ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα αὐτοῦ εἰς τὰς ἀκοὰς τοῦ λαοῦ, εἰσῆλθεν εἰς Καπερναούμ.

2 Ἑκατοντάρχου δέ τινος δοῦλος κακῶς ἔχων, ἤμελλε τελευτᾷν, ὃς ἦν αὐτῷ ἔντιμος.

3 Ἀκούσας δὲ περὶ τοῦ Ἰησοῦ, ἀπέστειλε πρὸς αὐτὸν πρεσβυτέρους τῶν Ἰουδαίων, ἐρωτῶν αὐτὸν, ὅπως ἐλθὼν διασώσῃ τὸν δοῦλον αὐτοῦ.

4 Οἱ δὲ, παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, παρεκάλουν αὐτὸν σπουδαίως, λέγοντες· Ὅτι ἄξιός ἐστιν ᾧ παρέξει τοῦτο·

5 Ἀγαπᾷ γὰρ τὸ ἔθνος ἡμῶν, καὶ τὴν συναγωγὴν αὐτὸς ᾠκοδόμησεν ἡμῖν.

6 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐπορεύετο σὺν αὐτοῖς, ἤδη δὲ αὐτοῦ οὐ μακρὰν ἀπέχοντος ἀπὸ τῆς οἰκίας, ἔπεμψε πρὸς αὐτὸν ὁ ἑκατόνταρχος φίλους, λέγων αὐτῷ· Κύριε, μὴ σκύλλου· οὐ γάρ εἰμι ἱκανὸς ἵνα ὑπὸ τὴν στέγην μου εἰσέλθῃς·

7 Διὸ οὐδὲ ἐμαυτὸν ἠξίωσα πρὸς σε ἐλθεῖν· ἀλλὰ εἰπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου.

8 Καὶ γὰρ ἐγὼ ἄνθρωπός εἰμι ὑπὸ ἐξουσίαν τασσόμενος, ἔχων ὑπ' ἐμαυτὸν στρατιώτας· καὶ λέγω τούτῳ· Πορεύθητι, καὶ πορεύεται· καὶ ἄλλῳ· Ἔρχου, καὶ ἔρχεται· καὶ τῷ δούλῳ μου· Ποίησον τοῦτο, καὶ ποιεῖ.

9 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς, ἐθαύμασεν αὐτόν· καὶ στραφεὶς, τῷ ἀκολουθοῦντι αὐτῷ ὄχλῳ εἶπε· Λέγω ὑμῖν, οὐδὲ ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίστιν εὗρον.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ πεμφθέντες εἰς τὸν οἶκον, εὗρον τὸν ἀσθενοῦντα δοῦλον ὑγιαίνοντα

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἑξῆς,
ἐπορεύετο εἰς πόλιν καλουμένην
Ναΐν· καὶ συνεπορεύοντο αὐτῷ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ ἱκανοὶ, καὶ ὄχλος
πολύς.
12 Ὡς δὲ ἤγγισε τῇ πύλῃ τῆς
πόλεως, καὶ ἰδοὺ, ἐξεκομίζετο τεθ-
νηκὼς, υἱὸς μονογενὴς τῇ μητρὶ
αὐτοῦ, καὶ αὐτῇ χήρα· καὶ ὄχλος
τῆς πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ.
13 Καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος,
ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτῇ, καὶ εἶπεν
αὐτῇ· Μὴ κλαῖε.
14 Καὶ προσελθὼν ἥψατο τῆς
σοροῦ· οἱ δὲ βαστάζοντες ἔστησαν,
καὶ εἶπε· Νεανίσκε, σοὶ λέγω,
ἐγέρθητι.
15 Καὶ ἀνεκάθισεν ὁ νεκρὸς, καὶ
ἤρξατο λαλεῖν· καὶ ἔδωκεν αὐτὸν
τῇ μητρὶ αὐτοῦ.
16 Ἔλαβε δὲ φόβος ἅπαντας,
καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεὸν, λέγοντες·
Ὅτι προφήτης μέγας ἐγήγερται ἐν
ἡμῖν, καὶ ὅτι ἐπεσκέψατο ὁ Θεὸς
τὸν λαὸν αὐτοῦ.
17 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ λόγος οὗτος ἐν
ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ περὶ αὐτοῦ, καὶ ἐν
πάσῃ τῇ περιχώρῳ.
18 Καὶ ἀπήγγειλαν Ἰωάννῃ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ περὶ πάντων τού-
των.
19 Καὶ προσκαλεσάμενος δύο
τινὰς τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ὁ Ἰωάν-
νης, ἔπεμψε πρὸς τὸν Ἰησοῦν, λέ-
γων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ ἄλλον
προσδοκῶμεν;
20 Παραγενόμενοι δὲ πρὸς αὐ-
τὸν οἱ ἄνδρες, εἶπον· Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς ἀπέσταλκεν ἡμᾶς πρὸς
σε, λέγων· Σὺ εἶ ὁ ἐρχόμενος, ἢ
ἄλλον προσδοκῶμεν;
21 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ ὥρᾳ ἐθερά-
πευσε πολλοὺς ἀπὸ νόσων καὶ μαστί-
γων καὶ πνευμάτων πονηρῶν, καὶ τυφ-
λοῖς πολλοῖς ἐχαρίσατο τὸ βλέπειν.
22 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες ἀπαγ-
γείλατε Ἰωάννῃ ἃ εἴδετε καὶ
ἠκούσατε· ὅτι τυφλοὶ ἀναβλέπουσι,
χωλοὶ περιπατοῦσι, λεπροὶ καθαρί-
ζονται, κωφοὶ ἀκούουσι, νεκροὶ ἐγεί-
ρονται, πτωχοὶ εὐαγγελίζονται·
23 Καὶ μακάριός ἐστιν ὃς ἐὰν
μὴ σκανδαλισθῇ ἐν ἐμοί.
24 Ἀπελθόντων δὲ τῶν ἀγγέ-
λων Ἰωάννου, ἤρξατο λέγειν πρὸς
τοὺς ὄχλους περὶ Ἰωάννου· Τί ἐξελη-
λύθατε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι;
κάλαμον ὑπὸ ἀνέμου σαλευόμενον;
25 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν;
ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἠμ-
φιεσμένον; ἰδοὺ, οἱ ἐν ἱματισμῷ
ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν
τοῖς βασιλείοις εἰσίν.
26 Ἀλλὰ τί ἐξεληλύθατε ἰδεῖν;
προφήτην; ναὶ λέγω ὑμῖν, καὶ
περισσότερον προφήτου.
27 Οὗτός ἐστι περὶ οὗ γέγραπ-
ται· "Ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω τὸν
ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς
κατασκευάσει τὴν ὁδόν σου ἔμπροσ-
θέν σου."
28 Λέγω γὰρ ὑμῖν, μείζων ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν προφήτης Ἰω-
άννου τοῦ βαπτιστοῦ οὐδείς ἐστιν·
ὁ δὲ μικρότερος ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
Θεοῦ, μείζων αὐτοῦ ἐστι.
29 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἀκούσας καὶ
οἱ τελῶναι ἐδικαίωσαν τὸν Θεὸν,
βαπτισθέντες τὸ βάπτισμα Ἰω-
άννου·
30 Οἱ δὲ φαρισαῖοι καὶ οἱ νομι-
κοὶ τὴν βουλὴν τοῦ Θεοῦ ἠθέτησαν
εἰς ἑαυτοὺς, μὴ βαπτισθέντες ὑπ'
αὐτοῦ.
31 Τίνι οὖν ὁμοιώσω τοὺς ἀνθρώ-
πους τῆς γενεᾶς ταύτης; καὶ τίνι
εἰσὶν ὅμοιοι;
32 Ὅμοιοί εἰσι παιδίοις τοῖς ἐν
ἀγορᾷ καθημένοις, καὶ προσφωνοῦ-

σιν ἀλλήλοις, καὶ λέγουσιν· Ηὐ-
λήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ὠρχήσασθε·
ἐθρηνήσαμεν ὑμῖν, καὶ οὐκ ἐκλαύ-
σατε.
33 Ἐλήλυθε γὰρ Ἰωάννης ὁ
βαπτιστὴς μήτε ἄρτον ἐσθίων,
μήτε οἶνον πίνων· καὶ λέγετε· Δαι-
μόνιον ἔχει.
34 Ἐλήλυθεν ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώ-
που ἐσθίων καὶ πίνων· καὶ λέγετε·
Ἰδοὺ, ἄνθρωπος φάγος καὶ οἰνοπό-
της, τελωνῶν φίλος καὶ ἁμαρτω-
λῶν.
35 Καὶ ἐδικαιώθη ἡ σοφία ἀπὸ
τῶν τέκνων αὐτῆς πάντων.
36 Ἠρώτα δέ τις αὐτὸν τῶν
φαρισαίων, ἵνα φάγῃ μετ' αὐτοῦ·
καὶ εἰσελθὼν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ
φαρισαίου, ἀνεκλίθη.
37 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἐν τῇ πόλει,
ἥτις ἦν ἁμαρτωλὸς, ἐπιγνοῦσα ὅτι
ἀνάκειται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ φαρισαίου,
κομίσασα ἀλάβαστρον μύρου,
38 Καὶ στᾶσα παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ ὀπίσω, κλαίουσα, ἤρξατο
βρέχειν τοὺς πόδας αὐτοῦ τοῖς δά-
κρυσι, καὶ ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς
αὐτῆς ἐξέμασσε, καὶ κατεφίλει
τοὺς πόδας αὐτοῦ, καὶ ἤλειφε τῷ
μύρῳ.
39 Ἰδὼν δὲ ὁ φαρισαῖος ὁ κα-
λέσας αὐτὸν, εἶπεν ἐν ἑαυτῷ, λέ-
γων· Οὗτος, εἰ ἦν προφήτης, ἐγί-
νωσκεν ἂν τίς καὶ ποταπὴ ἡ γυνὴ
ἥτις ἅπτεται αὐτοῦ, ὅτι ἁμαρτωλός
ἐστι.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς, εἶπε
πρὸς αὐτόν· Σίμων, ἔχω σοι τὶ εἰ-
πεῖν. Ὁ δέ φησι· Διδάσκαλε,
εἰπέ.
41 Δύο χρεωφειλέται ἦσαν δα-
νειστῇ τινι· ὁ εἷς ὤφειλε δηνά-
ρια πεντακόσια, ὁ δὲ ἕτερος πεντή-
κοντα.
42 Μὴ ἐχόντων δὲ αὐτῶν ἀπο-
δοῦναι, ἀμφοτέροις ἐχαρίσατο. Τίς
οὖν αὐτῶν, εἰπὲ, πλεῖον αὐτὸν ἀγα-
πήσει;
43 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Σίμων, εἶ-
πεν· Ὑπολαμβάνω ὅτι ᾧ τὸ πλεῖον
ἐχαρίσατο. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
Ὀρθῶς ἔκρινας.
44 Καὶ στραφεὶς πρὸς τὴν γυ-
ναῖκα, τῷ Σίμωνι ἔφη· Βλέπεις
ταύτην τὴν γυναῖκα; εἰσῆλθόν σου
εἰς τὴν οἰκίαν, ὕδωρ ἐπὶ τοὺς πόδας
μου οὐκ ἔδωκας· αὕτη δὲ τοῖς δά-
κρυσιν ἔβρεξέ μου τοὺς πόδας, καὶ
ταῖς θριξὶ τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐξέ-
μαξε.
45 Φίλημά μοι οὐκ ἔδωκας·
αὕτη δὲ, ἀφ' ἧς εἰσῆλθον, οὐ διέ-
λιπε καταφιλοῦσά μου τοὺς πόδας·
46 Ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου
οὐκ ἤλειψας· αὕτη δὲ μύρῳ ἤλειψέ
μου τοὺς πόδας.
47 Οὗ χάριν, λέγω σοι, ἀφέων-
ται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἱ πολλαὶ,
ὅτι ἠγάπησε πολύ· ᾧ δὲ ὀλίγον
ἀφίεται, ὀλίγον ἀγαπᾷ.
48 Εἶπε δὲ αὐτῇ· Ἀφέωνταί
σου αἱ ἁμαρτίαι.
49 Καὶ ἤρξαντο οἱ συνανακεί-
μενοι λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· Τίς οὗτός
ἐστιν ὃς καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν;
50 Εἶπε δὲ πρὸς τὴν γυναῖκα·
Ἡ πίστις σου σέσωκέ σε· πορεύου
εἰς εἰρήνην.

Κεφ. ή. 8.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ καθεξῆς,
καὶ αὐτὸς διώδευε κατὰ
πόλιν καὶ κώμην, κηρύσσων καὶ εὐ-
αγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ· καὶ οἱ δώδεκα σὺν αὐτῷ.
2 Καὶ γυναῖκές τινες αἳ ἦσαν
τεθεραπευμέναι ἀπὸ πνευμάτων πο-
νηρῶν, καὶ ἀσθενειῶν· Μαρία ἡ
καλουμένη Μαγδαληνὴ, ἀφ' ἧς
δαιμόνια ἑπτὰ ἐξεληλύθει,

3 Καὶ Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ
ἐπιτρόπου Ἡρώδου, καὶ Σουσάννα,
καὶ ἕτεραι πολλαὶ, αἵτινες διηκό-
νουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων
αὐταῖς.
4 Συνιόντος δὲ ὄχλου πολλοῦ,
καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων
πρὸς αὐτὸν, εἶπε διὰ παραβολῆς·
5 Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων τοῦ σπεῖ-
ραι τὸν σπόρον αὐτοῦ· ϗ ἐν τῷ σπεί-
ρειν αὐτὸν, ὃ μὲν ἔπεσε παρὰ τὴν
ὁδὸν, καὶ κατεπατήθη, καὶ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατέφαγεν αὐτό.
6 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
πέτραν, καὶ φυὲν ἐξηράνθη, διὰ τὸ
μὴ ἔχειν ἰκμάδα.
7 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐν μέσῳ
τῶν ἀκανθῶν, καὶ συμφυεῖσαι αἱ
ἄκανθαι ἀπέπνιξαν αὐτό.
8 Καὶ ἕτερον ἔπεσεν ἐπὶ τὴν
γῆν τὴν ἀγαθὴν, καὶ φυὲν ἐποίησε
καρπὸν ἑκατονταπλασίονα. Ταῦτα
λέγων, ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὦτα ἀ-
κούειν, ἀκουέτω.
9 Ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ, λέγοντες, τίς εἴη ἡ πα-
ραβολὴ αὕτη.
10 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὑμῖν δέδοται
γνῶναι τὰ μυστήρια τῆς βασιλείας
τοῦ Θεοῦ· τοῖς δὲ λοιποῖς ἐν παρα-
βολαῖς, ἵνα βλέποντες μὴ βλέπω-
σι, καὶ ἀκούοντες μὴ συνιῶσιν.
11 Ἔστι δὲ αὕτη ἡ παραβολή·
Ὁ σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ.
12 Οἱ δὲ παρὰ τὴν ὁδὸν, εἰσὶν
οἱ ἀκούοντες· εἶτα ἔρχεται ὁ διά-
βολος, καὶ αἴρει τὸν λόγον ἀπὸ τῆς
καρδίας αὐτῶν, ἵνα μὴ πιστεύσαντες
σωθῶσιν.
13 Οἱ δὲ ἐπὶ τῆς πέτρας, οἳ,
ὅταν ἀκούσωσι, μετὰ χαρᾶς δέ-
χονται τὸν λόγον· καὶ οὗτοι ῥίζαν
οὐκ ἔχουσιν, οἳ πρὸς καιρὸν πιστεύ-
ουσι, καὶ ἐν καιρῷ πειρασμοῦ ἀφίσ-
τανται.
14 Τὸ δὲ εἰς τὰς ἀκάνθας πε-
σὸν, οὗτοί εἰσιν οἱ ἀκούσαντες, καὶ
ὑπὸ μεριμνῶν καὶ πλούτου, καὶ ἡδο-
νῶν τοῦ βίου πορευόμενοι συμπνί-
γονται, καὶ οὐ τελεσφοροῦσι·
15 Τὸ δὲ ἐν τῇ καλῇ γῇ, οὗτοί εἰ-
σιν οἵτινες ἐν καρδίᾳ καλῇ ϗ ἀγαθῇ,
ἀκούσαντες τὸν λόγον, κατέχουσι,
καὶ καρποφοροῦσιν ἐν ὑπομονῇ.
16 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας,
καλύπτει αὐτὸν σκεύει, ἢ ὑποκάτω
κλίνης τίθησιν· ἀλλ' ἐπὶ λυχνίας
ἐπιτίθησιν, ἵνα οἱ εἰσπορευόμενοι
βλέπωσι τὸ φῶς.
17 Οὐ γάρ ἐστι κρυπτὸν ὃ οὐ
φανερὸν γενήσεται, οὐδὲ ἀπόκρυφον
ὃ οὐ γνωσθήσεται, καὶ εἰς φανερὸν
ἔλθῃ.
18 Βλέπετε οὖν πῶς ἀκούετε· ὃς
γὰρ ἂν ἔχῃ, δοθήσεται αὐτῷ· καὶ
ὃς ἂν μὴ ἔχῃ, καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν,
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ.
19 Παρεγένοντο δὲ πρὸς αὐτὸν
ἡ μήτηρ καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ
οὐκ ἠδύναντο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ
τὸν ὄχλον.
20 Καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ, λε-
γόντων· Ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀ-
δελφοί σου ἑστήκασιν ἔξω, ἰδεῖν σε
θέλοντες.
21 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπε πρὸς
αὐτούς· Μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί
μου, οὗτοί εἰσιν οἱ τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ ἀκούοντες, καὶ ποιοῦντες αὐ-
τόν.
22 Καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμε-
ρῶν, καὶ αὐτὸς ἐνέβη εἰς πλοῖον, ϗ
οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτοὺς· Διέλθωμεν εἰς τὸ πέραν τῆς
λίμνης. Καὶ ἀνήχθησαν.
23 Πλεόντων δὲ αὐτῶν ἀφύπ-
νωσε· καὶ κατέβη λαῖλαψ ἀνέμου
εἰς τὴν λίμνην· καὶ συνεπληροῦντο,
καὶ ἐκινδύνευον.
24 Προσελθόντες δὲ διήγειραν

αὐτὸν, λέγοντες· Ἐπιστάτα, ἐπισ-
τάτα, ἀπολλύμεθα. Ὁ δὲ ἐγερ-
θεὶς ἐπετίμησε τῷ ἀνέμῳ καὶ τῷ
κλύδωνι τοῦ ὕδατος· καὶ ἐπαύσαντο,
καὶ ἐγένετο γαλήνη.
25 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ποῦ ἐστιν
ἡ πίστις ὑμῶν; Φοβηθέντες δὲ ἐ-
θαύμασαν, λέγοντες πρὸς ἀλλή-
λους· Τίς ἄρα οὗτός ἐστιν, ὅτι καὶ
τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει, καὶ τῷ ὕδα-
τι, καὶ ὑπακούουσιν αὐτῷ;
26 Καὶ κατέπλευσαν εἰς τὴν
χώραν τῶν Γαδαρηνῶν, ἥτις ἐστὶν
ἀντιπέραν τῆς Γαλιλαίας.
27 Ἐξελθόντι δὲ αὐτῷ ἐπὶ τὴν
γῆν, ὑπήντησεν αὐτῷ ἀνήρ τις ἐκ
τῆς πόλεως, ὃς εἶχε δαιμόνια ἐκ
χρόνων ἱκανῶν, καὶ ἱμάτιον οὐκ ἐνε-
διδύσκετο, καὶ ἐν οἰκίᾳ οὐκ ἔμενεν,
ἀλλ' ἐν τοῖς μνήμασιν.
28 Ἰδὼν δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ
ἀνακράξας, προσέπεσεν αὐτῷ, καὶ
φωνῇ μεγάλῃ εἶπε· Τί ἐμοὶ καὶ
σοί, Ἰησοῦ υἱὲ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίσ-
του; δέομαί σου, μή με βασανίσῃς.
29 Παρήγγελλε γὰρ τῷ πνεύ-
ματι τῷ ἀκαθάρτῳ ἐξελθεῖν ἀπὸ
τοῦ ἀνθρώπου· πολλοῖς γὰρ χρόνοις
συνηρπάκει αὐτόν· καὶ ἐδεσμεῖτο
ἁλύσεσι καὶ πέδαις φυλασσόμενος,
καὶ διαρρήσσων τὰ δεσμά, ἠλαύνε-
το ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς τὰς ἐρή-
μους.
30 Ἐπηρώτησε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς, λέγων· Τί σοί ἐστιν ὄνομα;
Ὁ δὲ εἶπε· Λεγεών· ὅτι δαιμόνια
πολλὰ εἰσῆλθεν εἰς αὐτόν.
31 Καὶ παρεκάλει αὐτὸν ἵνα μὴ
ἐπιτάξῃ αὐτοῖς εἰς τὴν ἄβυσσον ἀ-
πελθεῖν.
32 Ἦν δὲ ἐκεῖ ἀγέλη χοίρων
ἱκανῶν βοσκομένων ἐν τῷ ὄρει· καὶ
παρεκάλουν αὐτὸν ἵνα ἐπιτρέψῃ
αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν· καὶ
ἐπέτρεψεν αὐτοῖς.
33 Ἐξελθόντα δὲ τὰ δαιμόνια
ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, εἰσῆλθεν εἰς
τοὺς χοίρους· καὶ ὥρμησεν ἡ ἀγέλη
κατὰ τοῦ κρημνοῦ εἰς τὴν λίμνην,
καὶ ἀπεπνίγη.
34 Ἰδόντες δὲ οἱ βόσκοντες τὸ
γεγεννημένον, ἔφυγον· καὶ ἀπελ-
θόντες ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν,
καὶ εἰς τοὺς ἀγρούς.
35 Ἐξῆλθον δὲ ἰδεῖν τὸ γεγο-
νός· καὶ ἦλθον πρὸς τὸν Ἰησοῦν, καὶ
εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον ἀφ'
οὗ τὰ δαιμόνια ἐξεληλύθει, ἱματισ-
μένον καὶ σωφρονοῦντα, παρὰ τοὺς
πόδας τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἐφοβήθησαν.
36 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτοῖς καὶ
οἱ ἰδόντες, πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονισ-
θείς.
37 Καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν
τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γα-
δαρηνῶν, ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, ὅτι
φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο· αὐτὸς
δὲ ἐμβὰς εἰς τὸ πλοῖον, ὑπέσ-
τρεψεν.
38 Ἐδέετο δὲ αὐτοῦ ὁ ἀνὴρ ἀφ'
οὗ ἐξεληλύθει τὰ δαιμόνια, εἶναι σὺν
αὐτῷ· ἀπέλυσε δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς,
λέγων·
39 Ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου,
καὶ διηγοῦ ὅσα ἐποίησέ σοι ὁ Θεός.
Καὶ ἀπῆλθε καθ' ὅλην τὴν πόλιν
κηρύσσων ὅσα ἐποίησεν αὐτῷ ὁ Ἰη-
σοῦς.
40 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ὑποσ-
τρέψαι τὸν Ἰησοῦν, ἀπεδέξατο αὐ-
τὸν ὁ ὄχλος· ἦσαν γὰρ πάντες
προσδοκῶντες αὐτόν.
41 Καὶ ἰδού, ἦλθεν ἀνὴρ ᾧ ὄνο-
μα Ἰάειρος, καὶ αὐτὸς ἄρχων τῆς
συναγωγῆς ὑπῆρχε· καὶ πεσὼν
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, πα-
ρεκάλει αὐτὸν εἰσελθεῖν εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ·
42 Ὅτι θυγάτηρ μονογενὴς ἦν
αὐτῷ ὡς ἐτῶν δώδεκα, καὶ αὕτη

ἀπέθνησκεν. Εν δὲ τῷ ὑπάγειν
αὐτὸν, οἱ ὄχλοι συνέπνιγον αὐτόν.
43 Καὶ γυνὴ οὖσα ἐν ῥύσει αἵ-
ματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, ἥτις εἰς
ἰατροὺς προσαναλώσασα ὅλον τὸν
βίον, οὐκ ἴσχυσεν ὑπ' οὐδενὸς θε-
ραπευθῆναι,
44 Προσελθοῦσα ὄπισθεν, ἥψα-
το τοῦ κρασπέδου του ἱματίου αὐ-
τοῦ, καὶ παραχρῆμα ἔστη ἡ ῥύσις
τοῦ αἵματος αὐτῆς·
45 Καὶ εἶπεν ὁ Ἰησοῦς· Τίς ὁ
ἁψάμενός μου; Ἀρνουμένων δὲ
πάντων, εἶπεν ὁ Πέτρος, καὶ οἱ μετ'
αὐτοῦ· Ἐπιστάτα, οἱ ὄχλοι συνέ-
χουσί σε καὶ ἀποθλίβουσι, καὶ λέ-
γεις, τίς ὁ ἁψάμενός μου;
46 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἥψα-
τό μου τίς· ἐγὼ γὰρ ἔγνων δύνα-
μιν ἐξελθοῦσαν ἀπ' ἐμοῦ.
47 Ἰδοῦσα δὲ ἡ γυνὴ ὅτι οὐκ
ἔλαθε, τρέμουσα ἦλθε, καὶ προσ-
πεσοῦσα αὐτῷ, δι' ἣν αἰτίαν ἥψα-
το αὐτοῦ ἀπήγγειλεν αὐτῷ ἐνώπιον
παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ ὡς ἰάθη πα-
ραχρῆμα.
48 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ· Θάρσει
θύγατερ· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε,
πορεύου εἰς εἰρήνην.
49 Ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος, ἔρ-
χεταί τις παρὰ τοῦ ἀρχισυναγώγου,
λέγων αὐτῷ· Ὅτι τέθνηκεν ἡ θυ-
γάτηρ σου· μὴ σκύλλε τὸν διδάσ-
καλον.
50 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀκούσας, ἀ-
πεκρίθη αὐτῷ, λέγων· Μὴ φοβοῦ·
μόνον πίστευε, καὶ σωθήσεται.
51 Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν οἰκίαν,
οὐκ ἀφῆκεν εἰσελθεῖν οὐδένα εἰ μὴ
Πέτρον καὶ Ἰάκωβον καὶ Ἰωάννην,
καὶ τὸν πατέρα τῆς παιδὸς, καὶ τὴν
μητέρα.
52 Ἔκλαιον δὲ πάντες καὶ ἐκόπ-
τοντο αὐτήν. Ὁ δὲ εἶπε· Μὴ κλαίε-
τε· οὐκ ἀπέθανεν, ἀλλὰ καθεύδει.
53 Καὶ κατεγέλων αὐτοῦ, εἰδό-
τες ὅτι ἀπέθανεν.
54 Αὐτὸς δὲ ἐκβαλὼν ἔξω πάν-
τας, καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς αὐ-
τῆς, ἐφώνησε, λέγων· Ἡ παῖς,
ἐγείρου.
55 Καὶ ἐπέστρεψε τὸ πνεῦμα
αὐτῆς, καὶ ἀνέστη παραχρῆμα· καὶ
διέταξεν αὐτῇ δοθῆναι φαγεῖν.
56 Καὶ ἐξέστησαν οἱ γονεῖς αὐ-
τῆς· ὁ δὲ παρήγγειλεν αὐτοῖς μη
δενὶ εἰπεῖν τὸ γεγονός.

Κεφ. θ'. 9.

1 Συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδε-
κα μαθητὰς αὐτοῦ, ἔδωκεν
αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα
τὰ δαιμόνια, καὶ νόσους θεραπεύειν.
2 Καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κη-
ρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ,
καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας.
3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Μηδὲν
αἴρετε εἰς τὴν ὁδὸν, μήτε ῥάβδους,
μήτε πήραν, μήτε ἄρτον, μήτε
ἀργύριον, μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας
ἔχειν.
4 Καὶ εἰς ἣν ἂν οἰκίαν εἰσέλ-
θητε, ἐκεῖ μένετε, καὶ ἐκεῖθεν ἐξέρ-
χεσθε.
5 Καὶ ὅσοι ἂν μὴ δέξωνται ὑ-
μᾶς, ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς πόλεως
ἐκείνης, καὶ τὸν κονιορτὸν ἀπὸ τῶν
ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε, εἰς μαρ-
τύριον ἐπ' αὐτούς.
6 Ἐξερχόμενοι δὲ διήρχοντο
κατὰ τὰς κώμας, εὐαγγελιζόμενοι
καὶ θεραπεύοντες πανταχοῦ.
7 Ἤκουσε δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρ-
χης τὰ γινόμενα ὑπ' αὐτοῦ πάντα·
καὶ διηπόρει, διὰ τὸ λέγεσθαι ὑπό
τινων, ὅτι Ἰωάννης ἐγήγερται ἐκ
νεκρῶν·
8 Ὑπό τινων δὲ, ὅτι Ἠλίας
ἐφάνη· ἄλλων δὲ, ὅτι προφήτης
εἷς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

9 Καὶ εἶπεν Ἡρώδης· Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, τίς δέ ἐστιν οὗτος, περὶ οὗ ἐγὼ ἀκούω τοιαῦτα; Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν αὐτόν.

10 Καὶ ὑποστρέψαντες οἱ ἀπόστολοι διηγήσαντο αὐτῷ ὅσα ἐποίησαν· καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς, ὑπεχώρησε κατ' ἰδίαν εἰς τόπον ἔρημον πόλεως καλουμένης Βηθσαϊδά.

11 Οἱ δὲ ὄχλοι γνόντες, ἠκολούθησαν αὐτῷ· καὶ δεξάμενος αὐτοὺς, ἐλάλει αὐτοῖς περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, καὶ τοὺς χρείαν ἔχοντας θεραπείας ἰᾶτο.

12 Ἡ δὲ ἡμέρα ἤρξατο κλίνειν· προσελθόντες δὲ οἱ δώδεκα εἶπον αὐτῷ· Ἀπόλυσον τὸν ὄχλον, ἵνα ἀπελθόντες εἰς τὰς κύκλῳ κώμας καὶ τοὺς ἀγροὺς, καταλύσωσι, καὶ εὕρωσιν ἐπισιτισμόν· ὅτι ὧδε ἐν ἐρήμῳ τόπῳ ἐσμέν.

13 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Δότε αὐτοῖς ὑμεῖς φαγεῖν. Οἱ δὲ εἶπον· Οὐκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον ἢ πέντε ἄρτοι καὶ δύο ἰχθύες, εἰ μήτι πορευθέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν εἰς πάντα τὸν λαὸν τοῦτον βρώματα.

14 Ἦσαν γὰρ ὡσεὶ ἄνδρες πεντακισχίλιοι· εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· Κατακλίνατε αὐτοὺς κλισίας ἀνὰ πεντήκοντα.

15 Καὶ ἐποίησαν οὕτω, καὶ κατέκλιναν ἅπαντας.

16 Λαβὼν δὲ τοὺς πέντε ἄρτους, καὶ τοὺς δύο ἰχθύας, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν, εὐλόγησεν αὐτοὺς, καὶ κατέκλασε, καὶ ἐδίδου τοῖς μαθηταῖς παρατιθέναι τῷ ὄχλῳ.

17 Καὶ ἔφαγον, καὶ ἐχορτάσθησαν πάντες· καὶ ἤρθη τὸ περισσεῦσαν αὐτοῖς κλασμάτων, κόφινοι δώδεκα.

18 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον καταμόνας, συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταί· καὶ ἐπηρώτησεν αὐτοὺς, λέγων· Τίνα με λέγουσιν οἱ ὄχλοι εἶναι;

19 Οἱ δὲ ἀποκριθέντες, εἶπον· Ἰωάννην τὸν βαπτιστήν· ἄλλοι δὲ, Ἠλίαν· ἄλλοι δὲ, ὅτι προφήτης τὶς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη.

20 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὑμεῖς δὲ τίνα με λέγετε εἶναι; Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Πέτρος, εἶπε· Τὸν Χριστὸν τοῦ Θεοῦ.

21 Ὁ δὲ ἐπιτιμήσας αὐτοῖς, παρήγγειλε μηδενὶ εἰπεῖν τοῦτο,

22 Εἰπών· Ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου πολλὰ παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων καὶ ἀρχιερέων καὶ γραμματέων, καὶ ἀποκτανθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι.

23 Ἔλεγε δὲ πρὸς πάντας· Εἴ τις θέλει ὀπίσω μου ἐλθεῖν, ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, καὶ ἀράτω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καθ' ἡμέραν, καὶ ἀκολουθείτω μοι.

24 Ὃς γὰρ ἂν θέλῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, οὗτος σώσει αὐτήν.

25 Τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος κερδήσας τὸν κόσμον ὅλον, ἑαυτὸν δὲ ἀπολέσας, ἢ ζημιωθείς;

26 Ὃς γὰρ ἂν ἐπαισχυνθῇ με καὶ τοὺς ἐμοὺς λόγους, τοῦτον ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπαισχυνθήσεται, ὅταν ἔλθῃ ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ, καὶ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν ἁγίων ἀγγέλων.

27 Λέγω δὲ ὑμῖν ἀληθῶς, εἰσί τινες τῶν ὧδε ἑστηκότων, οἳ οὐ μὴ γεύσονται θανάτου, ἕως ἂν ἴδωσι τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

28 Ἐγένετο δὲ μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὡσεὶ ἡμέραι ὀκτὼ· καὶ παραλαβὼν τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην καὶ Ἰάκωβον, ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.

29 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προσεύχεσθαι αὐτὸν, τὸ εἶδος τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἕτερον, ϗ ὁ ἱματισμὸς αὐτοῦ λευκὸς ἐξαστράπτων.

30 Καὶ ἰδοὺ, ἄνδρες δύο συνελάλουν αὐτῷ, οἵτινες ἦσαν Μωσῆς καὶ Ἠλίας·

31 Οἳ ὀφθέντες ἐν δόξῃ, ἔλεγον τὴν ἔξοδον αὐτοῦ, ἣν ἔμελλε πληροῦν ἐν Ἱερουσαλήμ.

32 Ὁ δὲ Πέτρος ϗ οἱ σὺν αὐτῷ ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ· διαγρηγορήσαντες δὲ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, καὶ τοὺς δύο ἄνδρας τοὺς συνεστῶτας αὐτῷ.

33 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαχωρίζεσθαι αὐτοὺς ἀπ' αὐτοῦ, εἶπεν ὁ Πέτρος πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Ἐπιστάτα, καλόν ἐστιν ἡμᾶς ὧδε εἶναι· καὶ ποιήσομεν σκηνὰς τρεῖς, μίαν σοι, καὶ Μωσεῖ μίαν, καὶ μίαν Ἠλίᾳ· μὴ εἰδὼς ὃ λέγει.

34 Ταῦτα δὲ αὐτοῦ λέγοντος, ἐγένετο νεφέλη, καὶ ἐπεσκίασεν αὐτούς· ἐφοβήθησαν δὲ ἐν τῷ ἐκείνους εἰσελθεῖν εἰς τὴν νεφέλην.

35 Καὶ φωνὴ ἐγένετο ἐκ τῆς νεφέλης, λέγουσα· Οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητὸς, αὐτοῦ ἀκούετε.

36 Καὶ ἐν τῷ γενέσθαι τὴν φωνὴν, εὑρέθη ὁ Ἰησοῦς μόνος· καὶ αὐτοὶ ἐσίγησαν, καὶ οὐδενὶ ἀπήγγειλαν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις οὐδὲν ὧν ἑωράκασιν.

37 Ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ, κατελθόντων αὐτῶν ἀπὸ τοῦ ὄρους, συνήντησεν αὐτῷ ὄχλος πολύς.

38 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ἀπὸ τοῦ ὄχλου ἀνεβόησε, λέγων· Διδάσκαλε, δέομαί σου, ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸν υἱόν μου, ὅτι μονογενής ἐστί μοι.

39 Καὶ ἰδοὺ, πνεῦμα λαμβάνει αὐτὸν, καὶ ἐξαίφνης κράζει, καὶ σπαράσσει αὐτὸν μετὰ ἀφροῦ, καὶ μόγις ἀποχωρεῖ ἀπ' αὐτοῦ, συντρίβον αὐτόν·

40 Καὶ ἐδεήθην τῶν μαθητῶν σου, ἵνα ἐκβάλλωσιν αὐτὸ, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν.

41 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· Ὦ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεστραμμένη, ἕως πότε ἔσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀνέξομαι ὑμῶν; προσάγαγε ὧδε τὸν υἱόν σου.

42 Ἔτι δὲ προσερχομένου αὐτοῦ, ἔῤῥηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, καὶ συνεσπάραξεν· ἐπετίμησε δὲ ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι τῷ ἀκαθάρτῳ, ϗ ἰάσατο τὸν παῖδα, καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ·

43 Ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες ἐπὶ τῇ μεγαλειότητι τοῦ Θεοῦ. Πάντων δὲ θαυμαζόντων ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐποίησεν ὁ Ἰησοῦς, εἶπε πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ.

44 Θέσθε ὑμεῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τοὺς λόγους τούτους· ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου μέλλει παραδίδοσθαι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων.

45 Οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τοῦτο, καὶ ἦν παρακεκαλυμμένον ἀπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ αἴσθωνται αὐτό· ϗ ἐφοβοῦντο ἐρωτῆσαι αὐτὸν περὶ τοῦ ῥήματος τούτου.

46 Εἰσῆλθε δὲ διαλογισμὸς ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς ἂν εἴη μείζων αὐτῶν.

47 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν, ἐπιλαβόμενος παιδίου, ἔστησεν αὐτὸ παρ' ἑαυτῷ,

48 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὃς ἐὰν δέξηται τοῦτο τὸ παιδίον ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται· καὶ ὃς ἐὰν ἐμὲ δέξηται, δέχεται τὸν ἀποστείλαντά με· ὁ γὰρ μικρότερος ἐν πᾶσιν ὑμῖν ὑπάρχων, οὗτος ἔσται μέγας.

49 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰωάννης

εἶπεν· Ἐπιστάτα, εἴδομέν τινα
ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου ἐκβάλλοντα τὰ
δαιμόνια, καὶ ἐκωλύσαμεν αὐτὸν,
ὅτι οὐκ ἀκολουθεῖ μεθ' ἡμῶν.
50 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Μὴ κωλύετε· ὃς γὰρ οὐκ
ἔστι καθ' ἡμῶν, ὑπὲρ ἡμῶν ἐστιν.
51 Ἐγένετο δὲ τῷ συμπληροῦσ-
θαι τὰς ἡμέρας τῆς ἀναλήψεως
αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐστήριξε τοῦ πορεύεσθαι εἰς Ἱερου-
σαλήμ.
52 Καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπου αὐτοῦ· καὶ πορευ-
θέντες εἰσῆλθον εἰς κώμην Σαμαρει-
τῶν, ὥστε ἑτοιμάσαι αὐτῷ.
53 Καὶ οὐκ ἐδέξαντο αὐτὸν, ὅτι
τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἦν πορευόμενον
εἰς Ἱερουσαλήμ.
54 Ἰδόντες δὲ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ
Ἰάκωβος καὶ Ἰωάννης εἶπον· Κύριε,
θέλεις εἴπωμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ
τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλῶσαι αὐτοὺς,
ὡς καὶ Ἠλίας ἐποίησε;
55 Στραφεὶς δὲ ἐπετίμησεν αὐ-
τοῖς, καὶ εἶπεν· Οὐκ οἴδατε οἵου
πνεύματός ἐστε ὑμεῖς·
56 Ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
οὐκ ἦλθε ψυχὰς ἀνθρώπων ἀπολέ-
σαι, ἀλλὰ σῶσαι. Καὶ ἐπορεύθη-
σαν εἰς ἑτέραν κώμην.
57 Ἐγένετο δὲ πορευομένων αὐ-
τῶν ἐν τῇ ὁδῷ, εἶπέ τις πρὸς αὐτόν·
Ἀκολουθήσω σοι ὅπου ἂν ἀπέρχῃ,
Κύριε.
58 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Αἱ ἀλώπεκες φωλεοὺς ἔχουσι, καὶ
τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκη-
νώσεις· ὁ δὲ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ
ἔχει ποῦ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ.
59 Εἶπε δὲ πρὸς ἕτερον· Ἀκο-
λούθει μοι. Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε,
ἐπίτρεψόν μοι ἀπελθόντι πρῶτον
θάψαι τὸν πατέρα μου.
60 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
Ἄφες τοὺς νεκροὺς θάψαι τοὺς ἑαυ-
τῶν νεκρούς· σὺ δὲ ἀπελθὼν διάγ-
γελλε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
61 Εἶπε δὲ καὶ ἕτερος· Ἀκο-
λουθήσω σοι, Κύριε· πρῶτον δὲ
ἐπίτρεψόν μοι ἀποτάξασθαι τοῖς εἰς
τὸν οἶκόν μου.
62 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰη-
σοῦς· Οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα
αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, καὶ βλέπων εἰς
τὰ ὀπίσω, εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν
βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. ί. 10.

1 ΜΕτὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ
Κύριος καὶ ἑτέρους ἑβδο-
μήκοντα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς
ἀνὰ δύο πρὸ προσώπου αὐτοῦ, εἰς
πᾶσαν πόλιν καὶ τόπον οὗ ἔμελλεν
αὐτὸς ἔρχεσθαι.
2 Ἔλεγεν οὖν πρὸς αὐτούς· Ὁ
μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται
ὀλίγοι· δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ
θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας
εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ.
3 Ὑπάγετε· ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποσ-
τέλλω ὑμᾶς ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ
λύκων.
4 Μὴ βαστάζετε βαλάντιον,
μὴ πήραν, μηδὲ ὑποδήματα· καὶ
μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσησθε.
5 Εἰς ἣν δ' ἂν οἰκίαν εἰσέρχησ-
θε, πρῶτον λέγετε· Εἰρήνη τῷ
οἴκῳ τούτῳ.
6 Καὶ ἐὰν μὲν ᾖ ἐκεῖ υἱὸς εἰρή-
νης, ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν ἡ
εἰρήνη ὑμῶν· εἰ δὲ μήγε, ἐφ' ὑμᾶς
ἀνακάμψει.
7 Ἐν αὐτῇ δὲ τῇ οἰκίᾳ μένετε,
ἐσθίοντες καὶ πίνοντες τὰ παρ' αὐ-
τῶν· ἄξιος γὰρ ὁ ἐργάτης τοῦ μισ-
θοῦ αὐτοῦ ἐστι. Μὴ μεταβαίνετε
ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν.
8 Καὶ εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρ-

χησθε, καὶ δέχωνται ὑμᾶς, ἐσθίετε
τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν·
9 Καὶ θεραπεύετε τοὺς ἐν αὐτῇ
ἀσθενεῖς, καὶ λέγετε αὐτοῖς· Ἤγ-
γικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ
Θεοῦ.
10 Εἰς ἣν δ' ἂν πόλιν εἰσέρχησ-
θε, καὶ μὴ δέχωνται ὑμᾶς, ἐξελ-
θόντες εἰς τὰς πλατείας αὐτῆς, εἴ-
πατε·
11 Καὶ τὸν κονιορτὸν τὸν κολ-
ληθέντα ἡμῖν ἐκ τῆς πόλεως ὑμῶν,
ἀπομασσόμεθα ὑμῖν· πλὴν τοῦτο
γινώσκετε, ὅτι ἤγγικεν ἐφ' ὑμᾶς ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
12 Λέγω δὲ ὑμῖν, ὅτι Σοδόμοις
ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀνεκτότερον ἔσ-
ται, ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ.
13 Οὐαί σοι, Χοραζὶν, οὐαί σοι
Βηθσαϊδὰ, ὅτι εἰ ἐν Τύρῳ καὶ Σι-
δῶνι ἐγένοντο αἱ δυνάμεις αἱ γενό-
μεναι ἐν ὑμῖν, πάλαι ἂν ἐν σάκκῳ,
καὶ σποδῷ καθήμεναι μετενόησαν.
14 Πλὴν Τύρῳ καὶ Σιδῶνι ἀνεκ-
τότερον ἔσται ἐν τῇ κρίσει, ἢ ὑμῖν.
15 Καὶ σὺ, Καπερναοὺμ, ἡ ἕως
τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα, ἕως ᾅδου
καταβιβασθήσῃ.
16 Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει·
καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ
ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαν-
τά με.
17 Ὑπέστρεψαν δὲ οἱ ἑβδομή-
κοντα μετὰ χαρᾶς, λέγοντες· Κύ-
ριε, καὶ τὰ δαιμόνια ὑποτάσσεται
ἡμῖν ἐν τῷ ὀνόματί σου.
18 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ἐθεώρουν
τὸν Σατανᾶν ὡς ἀστραπὴν ἐκ τοῦ
οὐρανοῦ πεσόντα.
19 Ἰδοὺ, δίδωμι ὑμῖν τὴν ἐξου-
σίαν τοῦ πατεῖν ἐπάνω ὄφεων καὶ
σκορπίων, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύνα-
μιν τοῦ ἐχθροῦ, καὶ οὐδὲν ὑμᾶς οὐ
μὴ ἀδικήσῃ.
20 Πλὴν ἐν τούτῳ μὴ χαίρετε,
ὅτι τὰ πνεύματα ὑμῖν ὑποτάσσεται·
χαίρετε δὲ ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν
ἐγράφη ἐν τοῖς οὐρανοῖς.
21 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἠγαλλιά-
σατο τῷ πνεύματι ὁ Ἰησοῦς, καὶ
εἶπεν· Ἐξομολογοῦμαί σοι, πάτερ,
Κύριε τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, ὅτι
ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν καὶ
συνετῶν, καὶ ἀπεκάλυψας αὐτὰ
νηπίοις· ναὶ ὁ πατὴρ, ὅτι οὕτως
ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου.
22 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μα-
θητὰς, εἶπε· Πάντα παρεδόθη μοι
ὑπὸ τοῦ πατρός μου· καὶ οὐδεὶς
γινώσκει τίς ἐστιν ὁ υἱὸς, εἰ μὴ ὁ
πατήρ· καὶ τίς ἐστὶν ὁ πατὴρ, εἰ
μὴ ὁ υἱὸς, καὶ ᾧ ἐὰν βούλεται ὁ
υἱὸς ἀποκαλύψαι.
23 Καὶ στραφεὶς πρὸς τοὺς μα-
θητὰς, κατ' ἰδίαν εἶπε· Μακάριοι
οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ βλέποντες ἃ βλέ-
πετε.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι πολλοὶ
προφῆται καὶ βασιλεῖς ἠθέλησαν
ἰδεῖν ἃ ὑμεῖς βλέπετε, καὶ οὐκ εἶ-
δον· καὶ ἀκοῦσαι ἃ ἀκούετε, καὶ
οὐκ ἤκουσαν.
25 Καὶ ἰδοὺ, νομικός τις ἀνέστη,
ἐκπειράζων αὐτὸν, καὶ λέγων· Δι-
δάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον
κληρονομήσω;
26 Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν
τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀνα-
γινώσκεις;
27 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς, εἶπεν·
Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ
ὅλης τῆς καρδίας σου, καὶ ἐξ ὅλης
τῆς ψυχῆς σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς
ἰσχύος σου, καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας
σου· καὶ τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν.
28 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὀρθῶς ἀ-
πεκρίθης· τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ.
29 Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν,
εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καὶ τίς
ἐστί μου πλησίον;

30 Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶ-
πεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ
Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἱεριχῶ, καὶ λῃσ-
ταῖς περιέπεσεν· οἳ καὶ ἐκδύσαντες
αὐτὸν, καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, ἀ-
πῆλθον, ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχά-
νοντα.
31 Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεύς
τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καὶ
ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρῆλθεν.
32 Ὁμοίως δὲ καὶ λευΐτης, γε-
νόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καὶ
ἰδὼν, ἀντιπαρῆλθε.
33 Σαμαρείτης δέ τις ὁδεύων,
ἦλθε κατ' αὐτὸν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν,
ἐσπλαγχνίσθη.
34 Καὶ προσελθὼν κατέδησε τὰ
τραύματα αὐτοῦ, ἐπιχέων ἔλαιον καὶ
οἶνον· ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ
ἴδιον κτῆνος, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς παν-
δοχεῖον, καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ.
35 Καὶ ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξελθὼν,
ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ
πανδοχεῖ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμε-
λήθητι αὐτοῦ, καὶ ὅ, τι ἂν προσδα-
πανήσῃς, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί
με, ἀποδώσω σοι.
36 Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν
δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι τοῦ ἐμ-
πεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς;
37 Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ
ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου, καὶ σὺ ποίει
ὁμοίως.
38 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ πορεύεσ-
θαι αὐτοὺς, καὶ αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς
κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι
Μάρθα ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
αὐτῆς.
39 Καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλου-
μένη Μαρία, ἣ καὶ παρακαθίσασα
παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, ἤκουε
τὸν λόγον αὐτοῦ.
40 Ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο
περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπε· Κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ
ἀδελφή μου μόνην με κατέλιπε δια-
κονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναν-
τιλάβηται.
41 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ
Ἰησοῦς· Μάρθα, Μάρθα, μεριμνᾷς,
καὶ τυρβάζῃ περὶ πολλά.
42 Ἑνὸς δέ ἐστι χρεία· Μα-
ρία δὲ τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξα-
το, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται ἀπ'
αὐτῆς.

Κεφ. ιά. 11.

1 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐ-
τὸν ἐν τόπῳ τινὶ προσευ-
χόμενον, ὡς ἐπαύσατο, εἶπέ τις τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ πρὸς αὐτόν· Κύριε,
δίδαξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, καθὼς
καὶ Ἰωάννης ἐδίδαξε τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ.
2 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· Ὅταν προ-
σεύχησθε, λέγετε· Πάτερ ἡμῶν ὁ
ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνο-
μά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου·
γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν
οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
3 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον
δίδου ἡμῖν τὸ καθ' ἡμέραν.
4 Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας
ἡμῶν· καὶ γὰρ αὐτοὶ ἀφίεμεν παντὶ
ὀφείλοντι ἡμῖν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς
ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.
5 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· Τίς ἐξ
ὑμῶν ἕξει φίλον, καὶ πορεύσεται
πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίου, καὶ εἴπῃ
αὐτῷ· Φίλε, χρῆσόν μοι τρεῖς ἄρ-
τους·
6 Ἐπειδὴ φίλος μου παρεγένετο
ἐξ ὁδοῦ πρός με, καὶ οὐκ ἔχω ὃ πα-
ραθήσω αὐτῷ·
7 Κἀκεῖνος ἔσωθεν ἀποκριθεὶς
εἴπῃ· Μή μοι κόπους πάρεχε· ἤδη
ἡ θύρα κέκλεισται, καὶ τὰ παιδία

μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην εἰσίν·
οὐ δύναμαι ἀναστὰς δοῦναί σοι.
8 Λέγω ὑμῖν, εἰ καὶ οὐ δώσει
αὐτῷ ἀναστὰς, διὰ τὸ εἶναι αὐτοῦ
φίλον, διά γε τὴν ἀναίδειαν αὐτοῦ
ἐγερθεὶς δώσει αὐτῷ ὅσων χρῄζει.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Αἰτεῖτε,
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· ζητεῖτε, καὶ
εὑρήσετε· κρούετε, καὶ ἀνοιγήσεται
ὑμῖν.
10 Πᾶς γὰρ ὁ αἰτῶν λαμβάνει,
ϗ ὁ ζητῶν εὑρίσκει, καὶ τῷ κρούον-
τι ἀνοιγήσεται.
11 Τίνα δὲ ὑμῶν τὸν πατέρα
αἰτήσει ὁ υἱὸς ἄρτον, μὴ λίθον ἐπι-
δώσει αὐτῷ; εἰ καὶ ἰχθὺν, μὴ ἀντὶ
ἰχθύος ὄφιν ἐπιδώσει αὐτῷ;
12 Ἢ καὶ ἐὰν αἰτήσῃ ὠὸν, μὴ
ἐπιδώσει αὐτῷ σκορπίον;
13 Εἰ οὖν ὑμεῖς πονηροὶ ὑπάρ-
χοντες, οἴδατε ἀγαθὰ δόματα δι-
δόναι τοῖς τέκνοις ὑμῶν, πόσῳ μᾶλ-
λον ὁ πατὴρ ὁ ἐξ οὐρανοῦ δώσει
πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτοῦσιν αὐτόν;
14 Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον,
καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν· ἐγένετο δὲ τοῦ
δαιμονίου ἐξελθόντος, ἐλάλησεν ὁ
κωφός· καὶ ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι.
15 Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν εἶπον· Ἐν
Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι τῶν δαιμονίων
ἐκβάλλει τὰ δαιμόνια·
16 Ἕτεροι δὲ πειράζοντες, ση-
μεῖον παρ' αὐτοῦ ἐζήτουν ἐξ οὐρα-
νοῦ.
17 Αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ
διανοήματα, εἶπεν αὐτοῖς· Πᾶσα
βασιλεία ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα
ἐρημοῦται, καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον πίπ-
τει.
18 Εἰ δὲ ϗ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυ-
τὸν διεμερίσθη, πῶς σταθήσεται ἡ
βασιλεία αὐτοῦ; ὅτι λέγετε, ἐν
Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλειν με τὰ δαι-
μόνια·
19 Εἰ δὲ ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν
ἐν τίνι ἐκβάλλουσι; διὰ τοῦτο
κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
20 Εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ Θεοῦ ἐκ-
βάλλω τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν
ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
21 Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισ-
μένος φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
22 Ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος αὐ-
τοῦ ἐπελθὼν νικήσῃ αὐτὸν, τὴν πα-
νοπλίαν αὐτοῦ αἴρει, ἐφ' ᾗ ἐπεποί-
θει, καὶ τὰ σκῦλα αὐτοῦ διαδίδω-
σιν.
23 Ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμοῦ, κατ'
ἐμοῦ ἐστι· ϗ ὁ μὴ συνάγων μετ'
ἐμοῦ, σκορπίζει.
24 Ὅταν τὸ ἀκάθαρτον πνεῦμα
ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου, διέρχε-
ται δι' ἀνύδρων τόπων, ζητοῦν ἀνά-
παυσιν, καὶ μὴ εὑρίσκον, λέγει·
Ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, ὅθεν
ἐξῆλθον.
25 Καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει σεσαρω-
μένον καὶ κεκοσμημένον.
26 Τότε πορεύεται ϗ παραλαμ-
βάνει ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρό-
τερα ἑαυτοῦ, καὶ εἰσελθόντα κατοι-
κεῖ ἐκεῖ, καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκείνου χείρονα τῶν πρώ-
των.
27 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν
αὐτὸν ταῦτα, ἐπάρασά τις γυνὴ
φωνὴν ἐκ τοῦ ὄχλου, εἶπεν αὐτῷ·
Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά
σε, καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας.
28 Αὐτὸς δὲ εἶπε· Μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, καὶ φυλάσσοντες αὐτόν.
29 Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομέ-
νων ἤρξατο λέγειν· Ἡ γενεὰ αὕτη
πονηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ, καὶ
σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ, εἰ μὴ
τὸ σημεῖον Ἰωνᾶ τοῦ προφήτου.
30 Καθὼς γὰρ ἐγένετο Ἰωνᾶς

σημεῖον τοῖς Νινευΐταις, οὕτως ἔσται
καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου τῇ γενεᾷ
ταύτῃ.
31 Βασίλισσα νότου ἐγερθήσε-
ται ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῶν ἀνδρῶν
τῆς γενεᾶς ταύτης, καὶ κατακρινεῖ
αὐτούς· ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων
τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν Σολο-
μῶνος· καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Σολομῶ-
νος ὧδε.
32 Ἄνδρες Νινευῒ ἀναστήσονται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς ταύ-
της, καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν· ὅτι
μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα Ἰωνᾶ·
καὶ ἰδοὺ, πλεῖον Ἰωνᾶ ὧδε.
33 Οὐδεὶς δὲ λύχνον ἅψας, εἰς
κρυπτὴν τίθησιν, οὐ δὲ ὑπὸ τὸν μόδι-
ον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ἵνα οἱ
εἰσπορευόμενοι τὸ φέγγος βλέπω-
σιν.
34 Ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐσ-
τιν ὁ ὀφθαλμός· ὅταν οὖν ὁ ὀφθαλμός
σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον τὸ σῶμά
σου φωτεινόν ἐστιν· ἐπὰν δὲ πονη-
ρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶμά σου σκοτεινόν.
35 Σκόπει οὖν μη τὸ φῶς τὸ ἐν
σοὶ, σκότος ἐστίν·
36 Εἰ οὖν τὸ σῶμά σου ὅλον φω-
τεινὸν, μὴ ἔχον τὶ μέρος σκοτεινὸν,
ἔσται φωτεινὸν ὅλον, ὡς ὅταν ὁ
λύχνος τῇ ἀστραπῇ φωτίζῃ σε.
37 Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα
αὐτὸν φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ
παρ' αὐτῷ. Εἰσελθὼν δὲ ἀνέπεσεν.
38 Ὁ δὲ Φαρισαῖος ἰδὼν ἐθαύ-
μασεν ὅτι οὐ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ
τοῦ ἀρίστου.
39 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος πρὸς αὐτόν·
Νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι τὸ ἔξωθεν
τοῦ ποτηρίου καὶ τοῦ πίνακος καθα-
ρίζετε· τὸ δὲ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει
ἁρπαγῆς καὶ πονηρίας.
40 Ἄφρονες, οὐχ ὁ ποιήσας τὸ
ἔξωθεν, καὶ τὸ ἔσωθεν ἐποίησε;
41 Πλὴν τὰ ἐνόντα δότε ἐλεη-
μοσύνην, καὶ ἰδοὺ, πάντα καθαρὰ
ὑμῖν ἐστιν.
42 Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρι-
σαίοις, ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσ-
μον καὶ τὸ πήγανον καὶ πᾶν λάχα-
νον, καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ
τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ· ταῦτα ἔδει
ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι.
43 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις,
ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν
ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ τοὺς ἀσ-
πασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς.
44 Οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ
φαρισαῖοι, ὑποκριταί· ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ
μνημεῖα τὰ ἄδηλα, καὶ οἱ ἄνθρω-
ποι οἱ περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ
οἴδασιν.
45 Ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομι-
κῶν, λέγει αὐτῷ· Διδάσκαλε, ταῦ-
τα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις.
46 Ὁ δὲ εἶπε· Καὶ ὑμῖν τοῖς
νομικοῖς οὐαὶ, ὅτι φορτίζετε τοὺς
ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, καὶ
αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ
προσψαύετε τοῖς φορτίοις.
47 Οὐαὶ ὑμῖν, ὅτι οἰκοδομεῖτε
τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν, οἱ δὲ
πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς.
48 Ἄρα μαρτυρεῖτε, καὶ συνευ-
δοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων
ὑμῶν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν
αὐτοὺς, ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν
τὰ μνημεῖα.
49 Διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ
Θεοῦ εἶπεν· Ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς
προφήτας, καὶ ἀποστόλους· καὶ ἐξ
αὐτῶν ἀποκτενοῦσι καὶ ἐκδιώξουσιν·
50 Ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάν-
των τῶν προφητῶν, τὸ ἐκχυνόμενον
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης,
51 Ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ,
ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου, τοῦ
ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστη-
ρίου καὶ τοῦ οἴκου· ναὶ λέγω ὑμῖν,

ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς
ταύτης.
52 Οὐαὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς, ὅτι
ἤρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως·
αὐτοὶ οὐκ εἰσήλθετε, καὶ τοὺς εἰσερ-
χομένους ἐκωλύσατε.
53 Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα
πρὸς αὐτοὺς, ἤρξαντο οἱ γραμμα-
τεῖς καὶ οἱ φαρισαῖοι δεινῶς ἐνέχειν,
καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν περὶ
πλειόνων·
54 Ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, καὶ ζη-
τοῦντες θηρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόμα-
τος αὐτοῦ, ἵνα κατηγορήσωσιν αὐ-
τοῦ.

Κεφ. ιβʹ. 12.

1 ΕΝ οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους, ἤρξατο λέ-
γειν πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ πρῶ-
τον· Προσέχετε ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς
ζύμης τῶν φαρισαίων, ἥτις ἐστὶν
ὑπόκρισις.
2 Οὐδὲν δὲ συγκεκαλυμμένον
ἐστὶν, ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσεται· καὶ
κρυπτὸν, ὃ οὐ γνωσθήσεται.
3 Ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴ-
πατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται· καὶ
ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε ἐν τοῖς τα-
μείοις, κηρυχθήσεται ἐπὶ τῶν δωμά-
των.
4 Λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου·
Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόν-
των τὸ σῶμα, καὶ μετὰ ταῦτα μὴ
ἐχόντων περισσότερόν τι ποιῆσαι.
5 Ὑποδείξω δὲ ὑμῖν τίνα φοβη-
θῆτε· φοβήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκ-
τεῖναι, ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν
εἰς τὴν γέενναν· ναὶ λέγω ὑμῖν,
τοῦτον φοβήθητε.
6 Οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖ-
ται ἀσσαρίων δύο, καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ
Θεοῦ;
7 Ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κε-
φαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἠρίθμηνται· μὴ
οὖν φοβεῖσθε· πολλῶν στρουθίων δια-
φέρετε.
8 Λέγω δὲ ὑμῖν· Πᾶς ὃς ἂν
ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ·
9 Ὁ δὲ ἀρνησάμενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώ-
πιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ.
10 Καὶ πᾶς ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται
αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα
βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
11 Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς
καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ μεριμνᾶτε
πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί εἴ-
πητε·
12 Τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα δι-
δάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, ἃ δεῖ
εἰπεῖν.
13 Εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ
ὄχλου· Διδάσκαλε, εἰπὲ τῷ ἀδελ-
φῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν
κληρονομίαν.
14 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρω-
πε, τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ
μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς;
15 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· Ὁρᾶ-
τε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεο-
νεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν
τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑ-
παρχόντων αὐτοῦ.
16 Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς
αὐτοὺς, λέγων· Ἀνθρώπου τινὸς
πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα,
17 Καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ,
λέγων· Τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω
ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου,
18 Καὶ εἶπε· Τοῦτο ποιήσω·
καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας, καὶ μεί-
ζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ

πάντα τὰ γεννήματά μου, καὶ τὰ
ἀγαθά μου.
19 Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου·
Ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα
εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε,
πίε, εὐφραίνου.
20 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός·
Ἄφρων, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυ-
χήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ
ἡτοίμασας, τίνι ἔσται;
21 Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ
καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν.
22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ· Διὰ τοῦτο ὑμῖν λέγω, μὴ
μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν, τί φά-
γητε· μηδὲ τῷ σώματι, τί ἐνδύ-
σησθε.
23 Ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς
τροφῆς, καὶ τὸ σῶμα, τοῦ ἐνδύμα-
τος.
24 Κατανοήσατε τοὺς κόρακας,
ὅτι οὐ σπείρουσιν, οὐδὲ θερίζουσιν·
οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον, οὐδὲ ἀποθήκη,
καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς· πόσῳ
μᾶλλον ὑμεῖς διαφέρετε τῶν πετει-
νῶν;
25 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν,
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
αὐτοῦ πῆχυν ἕνα;
26 Εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασ-
θε, τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε;
27 Κατανοήσατε τὰ κρίνα, πῶς
αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει· λέγω
δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομῶν ἐν πάσῃ τῇ
δόξῃ αὐτοῦ περιεβάλετο ὡς ἓν τού-
των.
28 Εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ
σήμερον ὄντα, καὶ αὔριον εἰς κλίβα-
νον βαλλόμενον, ὁ Θεὸς οὕτως ἀμ-
φιέννυσι, πόσῳ μᾶλλον ὑμᾶς, ὀλι-
γόπιστοι;
29 Καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί
φάγητε, ἢ τί πίητε, καὶ μὴ μετεω-
ρίζεσθε.
30 Ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη
τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν δὲ ὁ
πατὴρ οἶδεν ὅτι χρήζετε τούτων.
31 Πλὴν ζητεῖτε τὴν βασιλεί-
αν τοῦ Θεοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προσ-
τεθήσεται ὑμῖν.
32 Μὴ φοβοῦ, τὸ μικρὸν ποίμ-
νιον· ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν.
33 Πωλήσατε τὰ ὑπάρχοντα
ὑμῶν, καὶ δότε ἐλεημοσύνην. Ποιή-
σατε ἑαυτοῖς βαλάντια μὴ παλαι-
ούμενα, θησαυρὸν ἀνέκλειπτον ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγ-
γίζει, οὐδὲ σὴς διαφθείρει.
34 Ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν, ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.
35 Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες
περιεζωσμέναι, καὶ οἱ λύχνοι καιό-
μενοι·
36 Καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις
προσδεχομένοις τὸν κύριον ἑαυτῶν,
πότε ἀναλύσει ἐκ τῶν γάμων, ἵνα
ἐλθόντος καὶ κρούσαντος, εὐθέως ἀ-
νοίξωσιν αὐτῷ.
37 Μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι,
οὓς ἐλθὼν ὁ κύριος εὑρήσει γρηγοροῦν-
τας· ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι περιζώ-
σεται, καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, καὶ
παρελθὼν διακονήσει αὐτοῖς.
38 Καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ
φυλακῇ, καὶ ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ
ἔλθῃ, καὶ εὕρῃ οὕτω, μακάριοί εἰσιν
οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι.
39 Τοῦτο δὲ γινώσκετε, ὅτι εἰ
ᾔδει ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ
κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἂν,
καὶ οὐκ ἂν ἀφῆκε διορυγῆναι τὸν
οἶκον αὐτοῦ.
40 Καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοι-
μοι· ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε, ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται.
41 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος·
Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας;
42 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα

ἐστὶν ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ φρόνιμος, ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον ;

43 Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος, ὃν ἐλθὼν ὁ κύριος αὐτοῦ εὑρήσει ποιοῦντα οὕτως.

44 Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

45 Ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ· χρονίζει ὁ κύριός μου ἔρχεσθαι, καὶ ἄρξηται τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ τὰς παιδίσκας, ἐσθίειν τε καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι·

46 Ἥξει ὁ κύριος τοῦ δούλου ἐκείνου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ οὐ προσδοκᾷ, ϗ ἐν ὥρᾳ ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτομήσει αὐτὸν, καὶ τὸ μέρος αὐτοῦ μετὰ τῶν ἀπίστων θήσει.

47 Ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ, καὶ μὴ ἑτοιμάσας, μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ, δαρήσεται πολλάς·

48 Ὁ δὲ μὴ γνοὺς, ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν, δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολὺ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν.

49 Πῦρ ἦλθον βαλεῖν εἰς τὴν γῆν, καὶ τί θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη ;

50 Βάπτισμα δὲ ἔχω βαπτισθῆναι, καὶ πῶς συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ ;

51 Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην δοῦναι ἐν τῇ γῇ ; οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ διαμερισμόν.

52 Ἔσονται γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι, τρεῖς ἐπὶ δυσὶ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί.

53 Διαμερισθήσεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πατρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ θυγάτηρ ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, ϗ νύμφη ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς.

54 Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· Ὅταν ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε· Ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται οὕτω·

55 Καὶ ὅταν νότον πνέοντα, λέγετε· Ὅτι καύσων ἔσται· καὶ γίνεται.

56 Ὑποκριταὶ, τὸ πρόσωπον τῆς γῆς καὶ τοῦ οὐρανοῦ οἴδατε δοκιμάζειν, τὸν δὲ καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δοκιμάζετε ;

57 Τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον ;

58 Ὡς γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντιδίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ ὁδῷ, δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύρῃ σε πρὸς τὸν κριτὴν, καὶ ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πράκτορι, ϗ ὁ πράκτωρ σε βάλλῃ εἰς φυλακήν.

59 Λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ ϗ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.

Κεφ. ιγ'. 13.

1 ΠΑρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες αὐτῷ περὶ τῶν Γαλιλαίων, ὧν τὸ αἷμα Πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν αὐτῶν.

2 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Δοκεῖτε ὅτι οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους ἐγένοντο, ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν ;

3 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε, πάντες ὡσαύτως ἀπολεῖσθε.

4 Ἢ ἐκεῖνοι οἱ δέκα καὶ ὀκτὼ, ἐφ' οὓς ἔπεσεν ὁ πύργος ἐν τῷ Σιλωὰμ, καὶ ἀπέκτεινεν αὐτοὺς, δοκεῖτε ὅτι οὗτοι ὀφειλέται ἐγένοντο παρὰ

πάντας ἀνθρώπους τοὺς κατοικοῦν-
τας ἐν Ἱερουσαλήμ;
5 Οὐχὶ, λέγω ὑμῖν· ἀλλ' ἐὰν
μὴ μετανοῆτε, πάντες ὁμοίως ἀπο-
λεῖσθε.
6 Ἔλεγε δὲ ταύτην τὴν παρα-
βολήν· Συκῆν εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμ-
πελῶνι αὐτοῦ πεφυτευμένην, καὶ
ἦλθε καρπὸν ζητῶν ἐν αὐτῇ, καὶ
οὐχ εὗρεν.
7 Εἶπε δὲ πρὸς τὸν ἀμπελουρ-
γόν· Ἰδοὺ, τρία ἔτη ἔρχομαι ζη-
τῶν καρπὸν ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, καὶ
οὐχ εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν· ἱνατί
καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;
8 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ·
Κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος,
ἕως ὅτου σκάψω περὶ αὐτὴν, καὶ
βάλω κοπρίαν·
9 Κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ
δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις
αὐτήν.
10 Ἦν δὲ διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν
συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι·
11 Καὶ ἰδοὺ, γυνὴ ἦν πνεῦμα
ἔχουσα ἀσθενείας ἔτη δέκα καὶ
ὀκτώ· καὶ ἦν συγκύπτουσα, καὶ μὴ
δυναμένη ἀνακύψαι εἰς τὸ παντε-
λές.
12 Ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς,
προσεφώνησε, καὶ εἶπεν αὐτῇ· Γύ-
ναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου.
13 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖ-
ρας· καὶ παραχρῆμα ἀνωρθώθη, καὶ
ἐδόξαζε τὸν Θεόν.
14 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνά-
γωγος, ἀγανακτῶν ὅτι τῷ σαββάτῳ
ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ
ὄχλῳ· Ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ
ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμε-
νοι θεραπεύεσθε, καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ
τοῦ σαββάτου.
15 Ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ ὁ Κύριος,
καὶ εἶπεν· Ὑποκριταὶ, ἕκαστος ὑ-
μῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν
αὐτοῦ, ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης,
καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει;
16 Ταύτην δὲ, θυγατέρα Ἀ-
βραὰμ οὖσαν, ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς
ἰδοὺ δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει
λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;
17 Καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ,
κατῃσχύνοντο πάντες οἱ ἀντικείμε-
νοι αὐτῷ· καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν
ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομέ-
νοις ὑπ' αὐτοῦ.
18 Ἔλεγε δέ· Τίνι ὁμοία ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ; καὶ τίνι
ὁμοιώσω αὐτήν;
19 Ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σινάπε-
ως, ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς
κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε, καὶ ἐγέ-
νετο εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πε-
τεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν ἐν
τοῖς κλάδοις αὐτοῦ.
20 Καὶ πάλιν εἶπε· Τίνι ὁμοι-
ώσω τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ;
21 Ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λα-
βοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.
22 Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις
καὶ κώμας διδάσκων, καὶ πορείαν
ποιούμενος εἰς Ἱερουσαλήμ.
23 Εἶπε δέ τις αὐτῷ· Κύριε, εἰ
ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι; Ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς·
24 Ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ
τῆς στενῆς πύλης· ὅτι πολλοὶ,
λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν,
καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν.
25 Ἀφ' οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσ-
πότης, καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν,
καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι, καὶ κρού-
ειν τὴν θύραν, λέγοντες· Κύριε,
κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ ἀποκριθεὶς
ἐρεῖ ὑμῖν· Οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν
ἐστέ.
26 Τότε ἄρξεσθε λέγειν· Ἐφά-
γομεν ἐνώπιόν σου, καὶ ἐπίομεν,

καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας.

27 Καὶ ἐρεῖ· Λέγω ὑμῖν, οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας.

28 Ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς ϗ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψησθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ, καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω.

29 Καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν, καὶ βοῤῥᾶ καὶ νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

30 Καὶ ἰδοὺ, εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι, καὶ εἰσὶ πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

31 Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθόν τινες φαρισαῖοι, λέγοντες αὐτῷ· Ἔξελθε, καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρώδης θέλει σε ἀποκτεῖναι.

32 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ· Ἰδοὺ, ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι.

33 Πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

34 Ἱερουσαλὴμ, Ἱερουσαλὴμ, ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας, ϗ λιθοβολοῦσα τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτὴν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου, ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε;

35 Ἰδοὺ, ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος· λέγω δε ὑμῖν, ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε εἴπητε· Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Κεφ. ιδ. 14.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων τῶν φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι αὐτόν.

2 Καὶ ἰδοὺ, ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.

3 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπε πρὸς τοὺς νομικοὺς καὶ φαρισαίους, λέγων· Εἰ ἔξεστι τῷ σαββάτῳ θεραπεύειν; Οἱ δὲ ἡσύχασαν.

4 Καὶ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο αὐτὸν, καὶ ἀπέλυσε.

5 Καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς, εἶπε· Τίνος ὑμῶν ὄνος ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται, καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου;

6 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι αὐτῷ πρὸς ταῦτα.

7 Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολὴν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο, λέγων πρὸς αὐτούς·

8 Ὅταν κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν, μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ·

9 Καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας, ἐρεῖ σοι· Δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν.

10 Ἀλλ' ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσον εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε, εἴπῃ σοι· Φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον· τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον τῶν συνανακειμένων σοί.

11 Ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν, ταπεινωθήσεται, ϗ ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται.

12 Ἔλεγε δὲ καὶ τῷ κεκληκότι

αὐτόν· Ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπ-
νον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου, μη-
δὲ τοὺς ἀδελφούς σου, μηδὲ τοὺς
συγγενεῖς σου, μηδὲ γείτονας πλου-
σίους· μήποτε καὶ αὐτοί σε ἀντικα-
λέσωσι, καὶ γένηταί σοι ἀνταπό-
δομα·
13 Ἀλλ' ὅταν ποιῇς δοχὴν,
κάλει πτωχοὺς, ἀναπήρους, χωλοὺς,
τυφλούς·
14 Καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ
ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί σοι· ἀντα-
ποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστά-
σει τῶν δικαίων.
15 Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα-
κειμένων ταῦτα, εἶπεν αὐτῷ· Μα-
κάριος ὃς φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.
16 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ἄνθρω-
πός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα, καὶ
ἐκάλεσε πολλούς·
17 Καὶ ἀπέστειλε τὸν δοῦλον
αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς
κεκλημένοις· Ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη
ἕτοιμά ἐστι πάντα.
18 Καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πα-
ραιτεῖσθαι πάντες. Ὁ πρῶτος εἶ-
πεν αὐτῷ· Ἀγρὸν ἠγόρασα, καὶ ἔχω
ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ ἰδεῖν αὐτόν·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον.
19 Καὶ ἕτερος εἶπε· Ζεύγη
βοῶν ἠγόρασα πέντε, καὶ πορεύο-
μαι δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε,
ἔχε με παρῃτημένον.
20 Καὶ ἕτερος εἶπε· Γυναῖκα
ἔγημα, καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι
ἐλθεῖν.
21 Καὶ παραγενόμενος ὁ δοῦλος
ἐκεῖνος ἀπήγγειλε τῷ κυρίῳ αὐτοῦ
ταῦτα· τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπό-
της εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· Ἔξελθε
ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως, καὶ τοὺς πτωχοὺς καὶ
ἀναπήρους καὶ χωλοὺς καὶ τυφλοὺς
εἰσάγαγε ὧδε.
22 Καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· Κύριε,
γέγονεν ὡς ἐπέταξας, καὶ ἔτι τό-
πος ἐστί.
23 Καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν
δοῦλον· Ἔξελθε εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ
φραγμοὺς, καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν,
ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου.
24 Λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς
τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν κεκλημένων
γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.
25 Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι
πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε πρὸς
αὐτούς·
26 Εἴ τις ἔρχεται πρός με, καὶ
οὐ μισεῖ τὸν πατέρα ἑαυτοῦ καὶ τὴν
μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ
τέκνα καὶ τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς
ἀδελφὰς, ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν, οὐ δύναταί μου μαθητὴς
εἶναι.
27 Καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν
σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται ὀπίσω
μου, οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.
28 Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν, ὁ θέλων
πύργον οἰκοδομῆσαι, οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην, εἰ
ἔχει τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν;
29 Ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ
θεμέλιον, καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέ-
σαι, πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται
ἐμπαίζειν αὐτῷ,
30 Λέγοντες· Ὅτι οὗτος ὁ ἄν-
θρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν, καὶ οὐκ
ἴσχυσεν ἐκτελέσαι.
31 Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος
συμβαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πό-
λεμον, οὐχὶ καθίσας πρῶτον βου-
λεύεται εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα
χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴ-
κοσι χιλιάδων ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν;
32 Εἰ δὲ μήγε, ἔτι αὐτοῦ πόῤ-
ῥω ὄντος, πρεσβείαν ἀποστείλας,
ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην.
33 Οὕτως οὖν, πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς
οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ

ὑπάρχουσιν, οὐ δύναταί μου εἶναι
μαθητής.
34 Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ
ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;
35 Οὔτε εἰς γῆν, οὔτε εἰς κοπρί-
αν εὔθετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
αὐτό· Ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Κεφ. ιέ. 15.

1 Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ
πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ
ἁμαρτωλοὶ, ἀκούειν αὐτοῦ.
2 Καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς, λέγοντες· Ὅτι
οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται, καὶ
συνεσθίει αὐτοῖς.
3 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην, λέγων·
4 Τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων
ἑκατὸν πρόβατα, καὶ ἀπολέσας ἓν
ἐξ αὐτῶν, οὐ καταλείπει τὰ ἐννε-
νηκονταεννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ πο-
ρεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, ἕως εὕρῃ
αὐτό;
5 Καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς
ὤμους ἑαυτοῦ χαίρων,
6 Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον, συγ-
καλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτο-
νας, λέγων αὐτοῖς· Συγχάρητέ
μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ
ἀπολωλός.
7 Λέγω ὑμῖν, ὅτι οὕτω χαρὰ
ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτω-
λῷ μετανοοῦντι, ἢ ἐπὶ ἐννενηκοντα-
εννέα δικαίοις, οἵτινες οὐ χρείαν
ἔχουσι μετανοίας.
8 Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα
δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν,
οὐχὶ ἅπτει λύχνον, καὶ σαροῖ τὴν
οἰκίαν, καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς, ἕως
ὅτου εὕρῃ·
9 Καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς
φίλας καὶ τὰς γείτονας, λέγουσα·
Συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν
δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα·
10 Οὕτω, λέγω ὑμῖν, χαρὰ
γίνεται ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ
Θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανο-
οῦντι.
11 Εἶπε δέ· Ἄνθρωπός τις εἶχε
δύο υἱούς·
12 Καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν
τῷ πατρί· Πάτερ, δός μοι τὸ ἐπι-
βάλλον μέρος τῆς οὐσίας. Καὶ
διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον.
13 Καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας
συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς,
ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακρὰν, καὶ
ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ,
ζῶν ἀσώτως.
14 Δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάν-
τα, ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν
χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο
ὑστερεῖσθαι.
15 Καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ
τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ
ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐ-
τοῦ βόσκειν χοίρους.
16 Καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν
κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κερατίων
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐδεὶς ἐδί-
δου αὐτῷ.
17 Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, εἶπε·
Πόσοι μίσθιοι τοῦ πατρός μου πε-
ρισσεύουσιν ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ
ἀπόλλυμαι.
18 Ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς
τὸν πατέρα μου, καὶ ἐρῶ αὐτῷ·
Πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ
ἐνώπιόν σου,
19 Καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κλη-
θῆναι υἱός σου· ποίησόν με ὡς ἕνα
τῶν μισθίων σου.
20 Καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
πατέρα ἑαυτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος, εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐ-
τοῦ, καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ δρα-
μὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ, καὶ κατεφίλησεν αὐτόν.
21 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός· Πάτερ,

ἥμαρτον εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐνώπιον
σου, καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου.
22 Εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς τοὺς
δούλους αὐτοῦ· Ἐξενέγκατε τὴν
στολὴν τὴν πρώτην, καὶ ἐνδύσατε
αὐτὸν, καὶ δότε δακτύλιον εἰς τὴν
χεῖρα αὐτοῦ, καὶ ὑποδήματα εἰς
τοὺς πόδας·
23 Καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν·
24 Ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς
ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς
ἦν, καὶ εὑρέθη. Καὶ ἤρξαντο εὐ-
φραίνεσθαι.
25 Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσ-
βύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς ἐρχόμενος
ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσε συμφωνίας
καὶ χορῶν·
26 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
τῶν παίδων αὐτοῦ, ἐπυνθάνετο τί
εἴη ταῦτα.
27 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Ὅτι ὁ
ἀδελφός σου ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πα-
τήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν,
ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν ἀπέλαβεν.
28 Ὠργίσθη δὲ, καὶ οὐκ ἤθελεν
εἰσελθεῖν· ὁ οὖν πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθὼν,
παρεκάλει αὐτόν.
29 Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ
πατρί· Ἰδοὺ, τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι, καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου πα-
ρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας
ἔριφον, ἵνα μετὰ τῶν φίλων μου
εὐφρανθῶ·
30 Ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος, ὁ
καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορ-
νῶν, ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσ-
χον τὸν σιτευτόν·
31 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Τέκνον,
σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα
τὰ ἐμὰ, σά ἐστιν·
32 Εὐφρανθῆναι δὲ καὶ χαρῆναι
ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς
ἦν, καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν,
καὶ εὑρέθη.

Κεφ. ιϛʹ. 16.

1 Ἔλεγε δὲ καὶ πρὸς τοὺς μα-
θητὰς αὐτοῦ· Ἄνθρωπός
τις ἦν πλούσιος, ὃς εἶχεν οἰκονόμον·
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ, ὡς διασ-
κορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
2 Καὶ φωνήσας αὐτὸν, εἶπεν
αὐτῷ· Τί τοῦτο ἀκούω περὶ σου;
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας
σου· οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
3 Εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
Τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαι-
ρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ;
σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν αἰσ-
χύνομαι.
4 Ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν
μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας, δέξων-
ταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν.
5 Καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα
ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυ-
ρίου ἑαυτοῦ, ἔλεγε τῷ πρώτῳ·
Πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου;
6 Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκατὸν βάτους
ἐλαίου. Καὶ εἶπεν αὐτῷ· Δέξαι
σου τὸ γράμμα, καὶ καθίσας τα-
χέως γράψον πεντήκοντα.
7 Ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· Σὺ δὲ
πόσον ὀφείλεις; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἑκα-
τὸν κόρους σίτου. Καὶ λέγει αὐ-
τῷ· Δέξαι σου τὸ γράμμα, καὶ
γράψον ὀγδοήκοντα.
8 Καὶ ἐπήνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰ-
κονόμον τῆς ἀδικίας, ὅτι φρονίμως
ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος
τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς
τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυ-
τῶν εἰσι.
9 Κἀγὼ ὑμῖν λέγω· Ποιήσατε
ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς
ἀδικίας, ἵνα ὅταν ἐκλίπητε, δέξων-
ται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς.
10 Ὁ πιστὸς ἐν ἐλαχίστῳ, καὶ

ἐν πολλῷ πιστός ἐστι· καὶ ὁ ἐν ἐλα-
χίστῳ ἄδικος, καὶ ἐν πολλῷ ἄδι-
κός ἐστιν.
11 Εἰ οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνᾷ
πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ἀληθινὸν
τίς ὑμῖν πιστεύσει;
12 Καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλοτρίῳ πισ-
τοὶ οὐκ ἐγένεσθε, τὸ ὑμέτερον τίς
ὑμῖν δώσει;
13 Οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ
κυρίοις δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα
μισήσει, καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει·
ἢ ἑνὸς ἀνθέξεται, καὶ τοῦ ἑτέρου κα-
ταφρονήσει· οὐ δύνασθε Θεῷ δου-
λεύειν καὶ μαμωνᾷ.
14 Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ
οἱ φαρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχον-
τες, καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν.
15 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ὑμεῖς
ἐστε οἱ δικαιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων ὁ δὲ Θεὸς γινώσκει
τὰς καρδίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀν-
θρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ ἐστιν.
16 Ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται
ἕως Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, καὶ πᾶς
εἰς αὐτὴν βιάζεται.
17 Εὐκοπώτερον δέ ἐστι τὸν οὐ-
ρανὸν καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν, ἢ τοῦ
νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν.
18 Πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ, καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχεύει·
καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυμένην ἀπὸ ἀν-
δρὸς γαμῶν, μοιχεύει.
19 Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλού-
σιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ
βύσσον, εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς·
20 Πτωχὸς δέ τις ἦν ὀνόματι
Λάζαρος, ὃς ἐβέβλητο πρὸς τὸν
πυλῶνα αὐτοῦ ἡλκωμένος,
21 Καὶ ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι
ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πιπτόντων
ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ πλουσίου·
ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἀπέ-
λειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ.
22 Ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν τὸν
πτωχὸν, καὶ ἀπενεχθῆναι αὐτὸν
ὑπὸ τῶν ἀγγέλων εἰς τὸν κόλπον
Ἀβραάμ· ἀπέθανε δὲ καὶ ὁ πλού-
σιος, καὶ ἐτάφη·
23 Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ ἐπάρας τοὺς
ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ, ὑπάρχων ἐν βα-
σάνοις, ὁρᾷ τὸν Ἀβραὰμ ἀπὸ μα-
κρόθεν, καὶ Λάζαρον ἐν τοῖς κόλ-
ποις αὐτοῦ,
24 Καὶ αὐτὸς φωνήσας εἶπε·
Πάτερ Ἀβραὰμ, ἐλέησόν με, καὶ
πέμψον Λάζαρον, ἵνα βάψῃ τὸ
ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ὕδατος,
καὶ καταψύξῃ τὴν γλῶσσάν μου·
ὅτι ὀδυνῶμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ.
25 Εἶπε δὲ Ἀβραάμ· Τέκνον,
μνήσθητι ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγα-
θά σου ἐν τῇ ζωῇ σου, καὶ Λάζα-
ρος ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὅδε πα-
ρακαλεῖται, σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
26 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, με-
ταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν χάσμα μέγα
ἐστήρικται, ὅπως οἱ θέλοντες δια-
βῆναι ἐντεῦθεν πρὸς ὑμᾶς, μὴ δύ-
νωνται, μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν.
27 Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε πά-
τερ, ἵνα πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον
τοῦ πατρός μου·
28 Ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφοὺς,
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ
καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς τὸν τόπον
τοῦτον τῆς βασάνου.
29 Λέγει αὐτῷ Ἀβραάμ· Ἔ-
χουσι Μωσέα, καὶ τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν.
30 Ὁ δὲ εἶπεν· Οὐχὶ, πάτερ
Ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις ἀπὸ νεκρῶν
πορευθῇ πρὸς αὐτοὺς, μετανοήσου-
σιν.
31 Εἶπε δὲ αὐτῷ· Εἰ Μωσέως
καὶ τῶν προφητῶν οὐκ ἀκούουσιν,

οὐδὲ ἐὰν τις ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ, πεισθήσονται.

Κεφ. ιζʹ. 17.

1 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται.

2 Λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ μύλος ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, καὶ ἔῤῥιπται εἰς τὴν θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίζῃ ἕνα τῶν μικρῶν τούτων.

3 Προσέχετε ἑαυτοῖς. Ἐὰν δὲ ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν μετανοήσῃ, ἄφες αὐτῷ.

4 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἁμάρτῃ εἰς σὲ, καὶ ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπί σε, λέγων· μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ.

5 Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ Κυρίῳ· πρόσθες ἡμῖν πίστιν.

6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συκαμίνῳ ταύτῃ, ἐκριζώθητι, καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.

7 Τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων ἀροτριῶντα, ἢ ποιμαίνοντα, ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ εὐθέως· παρελθὼν ἀνάπεσαι·

8 Ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον τί δειπνήσω, καὶ περιζωσάμενος διακόνει μοι, ἕως φάγω καὶ πίω, καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ πίεσαι σύ;

9 Μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ ἐκείνῳ, ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα αὐτῷ; οὐ δοκῶ.

10 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα ὑμῖν, λέγετε· ὅτι δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν· ὅτι ὃ ὠφείλομεν ποιῆσαι, πεποιήκαμεν.

11 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ αὐτὸς διήρχετο διὰ μέσου Σαμαρείας καὶ Γαλιλαίας.

12 Καὶ εἰσερχομένου αὐτοῦ εἴς τινα κώμην, ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα λεπροὶ ἄνδρες, οἳ ἔστησαν πόῤῥωθεν.

13 Καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν, λέγοντες· Ἰησοῦ ἐπιστάτα, ἐλέησον ἡμᾶς.

14 Καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς, ἐκαθαρίσθησαν.

15 Εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν, ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε, μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν Θεόν·

16 Καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν Σαμαρείτης.

17 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς, εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;

18 Οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ Θεῷ, εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος.

19 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.

20 Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φαρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ, ἀπεκρίθη αὐτοῖς, καὶ εἶπεν· οὐχ ἔρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως,

21 Οὐδὲ ἐροῦσιν· ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ, ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν.

22 Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἐλεύσονται ἡμέραι, ὅτε ἐπιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν, καὶ οὐκ ὄψεσθε.

23 Καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν· ἰδοὺ ὧδε, ἢ, ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ ἀπέλθητε, μηδὲ διώξητε

24 Ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ
ἀστράπτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν,
εἰς τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει, οὕτως
ἔσται ϗ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
ἡμέρᾳ αὐτοῦ.
25 Πρῶτον δὲ δεῖ αὐτὸν πολλὰ
παθεῖν, καὶ ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ
τῆς γενεᾶς ταύτης.
26 Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ
ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀν-
θρώπου.
27 Ἤσθιον, ἔπινον, ἐγάμουν,
ἐξεγαμίζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰ-
σῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν· καὶ
ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς, καὶ ἀπώλε-
σεν ἅπαντας.
28 Ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν
ταῖς ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, ἔπινον,
ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον, ᾠκο-
δόμουν·
29 Ἧι δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε Λὼτ
ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον
ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ ἀπώλεσεν ἅπαν-
τας·
30 Κατὰ ταῦτα ἔσται ᾗ ἡμέρᾳ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτε-
ται.
31 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὃς
ἔσται ἐπὶ τοῦ δώματος, καὶ τὰ
σκεύη αὐτοῦ ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ κατα-
βάτω ἆραι αὐτά· ϗ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ,
ὁμοίως μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ
ὀπίσω.
32 Μνημονεύετε τῆς γυναικὸς
Λώτ.
33 Ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ
ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν, ζωογονήσει
αὐτήν.
34 Λέγω ὑμῖν· ταύτῃ τῇ νυκτὶ
ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς· εἷς
παραληφθήσεται, καὶ ὁ ἕτερος ἀφε-
θήσεται.
35 Δύο ἔσονται ἀλήθουσαι ἐπὶ
τὸ αὐτό· μία παραληφθήσεται, ϗ
ἡ ἑτέρα ἀφεθήσεται.
36 Καὶ ἀποκριθέντες λέγουσιν
αὐτῷ· ποῦ Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχ-
θήσονται οἱ ἀετοί.

Κεφ. ιη'. 18.

1 ΕΛεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐ-
τοῖς πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε
προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακεῖν,
2 Λέγων· Κριτής τις ἦν ἐν τινι
πόλει, τὸν Θεὸν μὴ φοβούμενος, καὶ
ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος·
3 Χήρα δὲ ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκεί-
νῃ, καὶ ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, λέγου-
σα· ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντιδί-
κου μου.
4 Καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἐπὶ χρόνον·
μετὰ δὲ ταῦτα εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ
καὶ τὸν Θεὸν οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄν-
θρωπον οὐκ ἐντρέπομαι·
5 Διά γε τὸ παρέχειν μοι κόπον
τὴν χήραν ταύτην, ἐκδικήσω αὐτὴν,
ἵνα μὴ εἰς τέλος ἐρχομένη ὑπωπι-
άζῃ με.
6 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· ἀκούσατε
τί ὁ κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει.
7 Ὁ δὲ Θεὸς οὐ μὴ ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ
νυκτὸς, καὶ μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς;
8 Λέγω ὑμῖν, ὅτι ποιήσει τὴν
ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν τάχει, πλὴν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἆρα εὑρή-
σει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς;
9 Εἶπε δὲ πρός τινας τοὺς πεποι-
θότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι,
καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιποὺς,
τὴν παραβολὴν ταύτην·
10 Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς
τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς φαρι-
σαῖος, ϗ ὁ ἕτερος τελώνης.
11 Ὁ φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς
ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεὸς

εὐχαριστῶ σοι, ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ
λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἅρπαγες, ἄδι-
κοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης.
12 Νηστεύω δὶς τοῦ σαββάτου,
ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι.
13 Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν
ἑστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλ-
μοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπᾶραι, ἀλλ'
ἔτυπτεν εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ, λέ-
γων· ὁ Θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρ-
τωλῷ.
14 Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δε-
δικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ
ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν,
ταπεινωθήσεται· ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυ-
τὸν, ὑψωθήσεται.
15 Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ
βρέφη, ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες
δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
16 Ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσά-
μενος αὐτὰ, εἶπεν· ἄφετε τὰ παι-
δία ἔρχεσθαι πρός με, καὶ μὴ κω-
λύετε αὐτά· τῶν γὰρ τοιούτων ἐσ-
τὶν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
17 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὃς ἐὰν
μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς
αὐτήν.
18 Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν
ἄρχων, λέγων· διδάσκαλε ἀγαθὲ,
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω;
19 Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· τί
με λέγεις ἀγαθόν; οὐδεὶς ἀγαθὸς,
εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός.
20 Τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοι-
χεύσῃς· μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς,
μὴ ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν
πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου.
21 Ὁ δὲ εἶπε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου.
22 Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰη-
σοῦς, εἶπεν αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λεί-
πει· πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον,
καὶ διάδος πτωχοῖς, καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ, καὶ δεῦρο, ἀκο-
λούθει μοι.
23 Ὁ δὲ ἀκούσας ταῦτα, περί-
λυπος ἐγένετο· ἦν γὰρ πλούσιος
σφόδρα.
24 Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς πε-
ρίλυπον γενόμενον, εἶπε· πῶς δυσ-
κόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰ-
σελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
Θεοῦ;
25 Εὐκοπώτερον γάρ ἐστι κά-
μηλον διὰ τρυμαλιᾶς ῥαφίδος εἰσελ-
θεῖν, ἢ πλούσιον εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θεοῦ εἰσελθεῖν.
26 Εἶπον δὲ οἱ ἀκούσαντες· καὶ
τίς δύναται σωθῆναι;
27 Ὁ δὲ εἶπε· τὰ ἀδύνατα
παρὰ ἀνθρώποις, δυνατά ἐστι παρὰ
τῷ Θεῷ.
28 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ,
ἡμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, καὶ ἠκολου-
θήσαμέν σοι.
29 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐδείς ἐστιν ὃς ἀφῆ-
κεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὺς, ἢ
γυναῖκα, ἢ τέκνα, ἕνεκεν τῆς βασι-
λείας τοῦ Θεοῦ,
30 Ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλα-
πλασίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ, καὶ ἐν
τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ ζωὴν αἰώνιον.
31 Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα,
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ, ἀναβαίνο-
μεν εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ τελεσθή-
σεται πάντα τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν
προφητῶν, τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.
32 Παραδοθήσεται γὰρ τοῖς
ἔθνεσι, καὶ ἐμπαιχθήσεται, καὶ
ὑβρισθήσεται, καὶ ἐμπτυσθήσεται,
33 Καὶ μαστιγώσαντες ἀποκτε-
νοῦσιν αὐτὸν, καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρί-
τῃ ἀναστήσεται.
34 Καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συ-
νῆκαν, καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμ-
μένον ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐγίνωσκο-
τὰ λεγόμενα

35 Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν
αὐτὸν εἰς Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκά-
θητο παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν·
36 Ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπο-
ρευομένου, ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο.
37 Ἀπήγγειλαν δὲ αὐτῷ, ὅτι
Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος παρέρχεται.
38 Καὶ ἐβόησε, λέγων· Ἰη-
σοῦ υἱὲ Δαβὶδ, ἐλέησόν με.
39 Καὶ οἱ προάγοντες ἐπετίμων
αὐτῷ ἵνα σιωπήσῃ· αὐτὸς δὲ πολ-
λῷ μᾶλλον ἔκραζεν· Υἱὲ Δαβὶδ,
ἐλέησόν με.
40 Σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευ-
σεν αὐτὸν ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν· ἐγ-
γίσαντος δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐ-
τὸν,
41 Λέγων· τί σοι θέλεις ποιή-
σω; Ὁ δὲ εἶπε· Κύριε, ἵνα ἀνα-
βλέψω.
42 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε.
43 Καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε,
καὶ ἠκολούθει αὐτῷ δοξάζων τὸν
Θεόν, καὶ πᾶς ὁ λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν
αἶνον τῷ Θεῷ.

Κεφ. ιθ'. 19.

1 ΚΑὶ εἰσελθὼν, διήρχετο τὴν
Ἱεριχώ·
2 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι κα-
λούμενος Ζακχαῖος, καὶ αὐτὸς ἦν
ἀρχιτελώνης, καὶ οὗτος ἦν πλούσιος·
3 Καὶ ἐζήτει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν
τίς ἐστὶ, καὶ οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ
ὄχλου, ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν.
4 Καὶ προδραμὼν ἔμπροσθεν,
ἀνέβη ἐπὶ συκομωραῖαν, ἵνα ἴδῃ
αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης ἤμελλε διέρ-
χεσθαι.
5 Καὶ ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον,
ἀναβλέψας ὁ Ἰησοῦς εἶδεν αὐτὸν,
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ζακχαῖε,
σπεύσας κατάβηθι· σήμερον γὰρ ἐν
τῷ οἴκῳ σου δεῖ με μεῖναι.
6 Καὶ σπεύσας κατέβη, καὶ ὑπε-
δέξατο αὐτὸν χαίρων.
7 Καὶ ἰδόντες ἅπαντες διεγόγ-
γυζον, λέγοντες· ὅτι παρὰ ἁμαρ-
τωλῷ ἀνδρὶ εἰσῆλθε καταλῦσαι.
8 Σταθεὶς δὲ Ζακχαῖος εἶπε
πρὸς τὸν Κύριον· ἰδοὺ, τὰ ἡμίση
τῶν ὑπαρχόντων μου, Κύριε, δίδωμι
τοῖς πτωχοῖς· καὶ εἴ τινός τι ἐσυ-
κοφάντησα, ἀποδίδωμι τετραπλοῦν.
9 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς·
ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ τούτῳ
ἐγένετο, καθότι καὶ αὐτὸς υἱὸς
Ἀβραάμ ἐστιν.
10 Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι τὸ ἀπο-
λωλός.
11 Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα,
προσθεὶς εἶπε παραβολὴν, διὰ τὸ
ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι Ἱερουσαλὴμ, καὶ
δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παραχρῆμα μέλ-
λει ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀναφαί-
νεσθαι.
12 Εἶπεν οὖν· ἄνθρωπός τις εὐ-
γενὴς ἐπορεύθη εἰς χώραν μακρὰν,
λαβεῖν ἑαυτῷ βασιλείαν, καὶ ὑποσ-
τρέψαι.
13 Καλέσας δὲ δέκα δούλους
ἑαυτοῦ, ἔδωκεν αὐτοῖς δέκα μνᾶς, καὶ
εἶπε πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε
ἕως ἔρχομαι.
14 Οἱ δὲ πολῖται αὐτοῦ ἐμίσουν
αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν πρεσβείαν
ὀπίσω αὐτοῦ, λέγοντες· οὐ θέλο-
μεν τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελ-
θεῖν αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν,
καὶ εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς δού-
λους τούτους, οἷς ἔδωκε τὸ ἀργύριον,
ἵνα γνῷ τίς τί διεπραγματεύσατο.
16 Παρεγένετο δὲ ὁ πρῶτος,
λέγων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου προσειρ-
γάσατο δέκα μνᾶς.
17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ· εὖ ἀγαθὲ
δοῦλε· ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς

ἐγένου, ἴσθι ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω
δέκα πόλεων.
18 Καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος, λέ-
γων· Κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς.
19 Εἶπε δὲ καὶ τούτῳ· Καὶ σὺ
γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.
20 Καὶ ἕτερος ἦλθε, λέγων·
Κύριε, ἰδοὺ ἡ μνᾶ σου, ἣν εἶχον
ἀποκειμένην ἐν σουδαρίῳ·
21 Ἐφοβούμην γάρ σε, ὅτι ἄν-
θρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις ὃ οὐκ
ἔθηκας, καὶ θερίζεις ὃ οὐκ ἔσπειρας.
22 Λέγει δὲ αὐτῷ· ἐκ τοῦ στό-
ματός σου κρινῶ σε, πονηρὲ δοῦλε,
ᾔδεις ὅτι ἐγὼ ἄνθρωπος αὐστηρός
εἰμι, αἴρων ὃ οὐκ ἔθηκα, καὶ θερί-
ζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·
23 Καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ
ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν, καὶ
ἐγὼ ἐλθὼν σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα
αὐτό;
24 Καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν·
ἄρατε ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν, καὶ δότε
τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι.
25 Καὶ εἶπον αὐτῷ· Κύριε, ἔχει
δέκα μνᾶς.
26 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ
μὴ ἔχοντος, καὶ ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ'
αὐτοῦ.
27 Πλὴν τοὺς ἐχθρούς μου ἐκεί-
νους, τοὺς μὴ θελήσαντάς με βα-
σιλεῦσαι ἐπ' αὐτοὺς, ἀγάγετε ὧδε,
καὶ κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
28 Καὶ εἰπὼν ταῦτα, ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν, ἀναβαίνων εἰς Ἱεροσό-
λυμα.
29 Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς
Βηθφαγὴ καὶ Βηθανίαν, πρὸς τὸ
ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν, ἀπέσ-
τειλε δύο τῶν μαθητῶν αὐτοῦ,
30 Εἰπών· ὑπάγετε εἰς τὴν
κατέναντι κώμην· ἐν ᾗ εἰσπορευό-
μενοι εὑρήσετε πῶλον δεδεμένον, ἐφ'
ὃν οὐδεὶς πώποτε ἀνθρώπων ἐκάθισε·
λύσαντες αὐτὸν ἀγάγετε.
31 Καὶ ἐάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ·
Διατί λύετε; οὕτως ἐρεῖτε αὐτῷ,
ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει.
32 Ἀπελθόντες δὲ οἱ ἀπεσταλ-
μένοι, εὗρον καθὼς εἶπεν αὐτοῖς.
33 Λυόντων δὲ αὐτῶν τὸν πῶ-
λον, εἶπον οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐ-
τούς· τί λύετε τὸν πῶλον;
34 Οἱ δὲ εἶπον· Ὁ Κύριος αὐ-
τοῦ χρείαν ἔχει.
35 Καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν
Ἰησοῦν· καὶ ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτῶν
τὰ ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον, ἐπεβίβα-
σαν τὸν Ἰησοῦν.
36 Πορευομένου δὲ αὐτοῦ, ὑπεσ-
τρώννυον τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ
ὁδῷ.
37 Ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη
πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους τῶν
ἐλαιῶν, ἤρξαντο ἅπαν τὸ πλῆθος
τῶν μαθητῶν χαίροντες, αἰνεῖν τὸν
Θεὸν φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
ὧν εἶδον δυνάμεων,
38 Λέγοντες· εὐλογημένος ὁ
ἐρχόμενος βασιλεὺς ἐν ὀνόματι
Κυρίου· εἰρήνη ἐν οὐρανῷ, καὶ δόξα
ἐν ὑψίστοις.
39 Καί τινες τῶν φαρισαίων
ἀπὸ τοῦ ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε, ἐπιτίμησον τοῖς μαθη-
ταῖς σου.
40 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς·
λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσω-
σιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.
41 Καὶ ὡς ἤγγισεν, ἰδὼν τὴν
πόλιν, ἔκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, λέγων·
42 Ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ, καί γε
ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ, τὰ πρὸς
εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σου·
43 Ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ
σὲ, καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί
σου χάρακά σοι, καὶ περικυκ-

κλώσουσί σε, καὶ συνέξουσί σε πάντοθεν,

44 Καὶ ἐδαφιοῦσί σε, καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί· καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου.

45 Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν, ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας,

46 Λέγων αὐτοῖς· γέγραπται, ὁ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς ἐστιν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν.

47 Καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ· οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι, καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ,

48 Καὶ οὐχ εὕρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ ἀκούων.

Κεφ. κ'. 20.

1 ΚΑὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων, διδάσκοντος αὐτοῦ τὸν λαὸν ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εὐαγγελιζομένου, ἐπέστησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσβυτέροις,

2 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς, ἢ τίς ἐστὶν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν ταύτην;

3 Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς κἀγὼ ἕνα λόγον· καὶ εἴπατέ μοι·

4 Τὸ βάπτισμα Ἰωάννου ἐξ οὐρανοῦ ἦν, ἢ ἐξ ἀνθρώπων;

5 Οἱ δὲ συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ, διατί οὖν οὐκ ἐπιστεύσατε αὐτῷ;

6 Ἐὰν δὲ εἴπωμεν, ἐξ ἀνθρώπων· πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος γάρ ἐστιν Ἰωάννην προφήτην εἶναι.

7 Καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι πόθεν.

8 Καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ.

9 Ἤρξατο δὲ πρὸς τὸν λαὸν λέγειν τὴν παραβολὴν ταύτην· ἄνθρωπός τις ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς, καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς.

10 Καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ· οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν, ἐξαπέστειλαν κενόν.

11 Καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες, ἐξαπέστειλαν κενόν.

12 Καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον.

13 Εἶπε δὲ ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται.

14 Ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ, διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε, ἀποκτείνωμεν αὐτὸν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία.

15 Καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος, ἀπέκτειναν. Τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος;

16 Ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους, καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις. Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο.

17 Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, εἶπε· τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο· "λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας;

18 Πᾶς, ὁ πεσὼν ἐπ' ἐκεῖνον τὸν

λίθον, συνθλασθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ, λικμήσει αὐτόν."

19 Καὶ ἐζήτησαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπιβαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν· ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην εἶπε.

20 Καὶ παρατηρήσαντες ἀπέστειλαν ἐγκαθέτους, ὑποκρινομένους ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι, ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος.

21 Καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν, λέγοντες· διδάσκαλε, οἴδαμεν ὅτι ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις, καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον, ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ Θεοῦ διδάσκεις·

22 Ἔξεστιν ἡμῖν Καίσαρι φόρον δοῦναι, ἢ οὔ;

23 Κατανοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουργίαν, εἶπε πρὸς αὐτούς· τί με πειράζετε;

24 Ἐπιδείξατέ μοι δηνάριον, τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ ἐπιγραφήν; Ἀποκριθέντες δὲ εἶπον, Καίσαρος.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἀπόδοτε τοίνυν τὰ Καίσαρος Καίσαρι, καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ.

26 Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπιλαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐναντίον τοῦ λαοῦ, καὶ θαυμάσαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ, ἐσίγησαν.

27 Προσελθόντες δέ τινες τῶν Σαδδουκαίων, οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν,

28 Λέγοντες· διδάσκαλε, Μωσῆς ἔγραψεν ἡμῖν, ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀποθάνῃ ἔχων γυναῖκα, καὶ οὗτος ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, καὶ ἐξαναστήσῃ σπέρμα τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ.

29 Ἑπτὰ οὖν ἀδελφοὶ ἦσαν· ϗ ὁ πρῶτος, λαβὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος·

30 Καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν γυναῖκα, καὶ οὗτος ἀπέθανεν ἄτεκνος·

31 Καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν αὐτήν· ὡσαύτως δὲ ϗ οἱ ἑπτά· οὐ κατέλιπον τέκνα, καὶ ἀπέθανον·

32 Ὕστερον δὲ πάντων ἀπέθανε ϗ ἡ γυνή.

33 Ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει, τίνος αὐτῶν γίνεται γυνή; οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον αὐτὴν γυναῖκα.

34 Καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου γαμοῦσι καὶ ἐκγαμίσκονται·

35 Οἱ δὲ καταξιωθέντες τοῦ αἰῶνος ἐκείνου τυχεῖν καὶ τῆς ἀναστάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίσκονται·

36 Οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται· ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ Θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.

37 Ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροὶ, καὶ Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου, ὡς λέγει "Κύριον τὸν Θεὸν Ἀβραὰμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ."

38 Θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν, ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν.

39 Ἀποκριθέντες δέ τινες τῶν γραμματέων, εἶπον· διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.

40 Οὐκ ἔτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾷν αὐτὸν οὐδέν.

41 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι;

42 Καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ ψαλμῶν· "εἶπεν ὁ Κύριος τῷ κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου,

43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου;"

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν;

45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρὰ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κά. 21.

1 Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά,

3 Καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν, ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι;

8 Ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾷν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν

43 Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου ;"

44 Δαβὶδ οὖν Κύριον αὐτὸν καλεῖ, καὶ πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν ;

45 Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ, εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ.

46 Προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων τῶν θελόντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, καὶ φιλούντων ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις.

47 Οἳ κατεσθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, καὶ προφάσει μακρᾶ προσεύχονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον κρίμα.

Κεφ. κά. 21.

1 ΑΝαβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους.

2 Εἶδε δὲ καί τινα χήραν πενιχρὰν βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτὰ,

3 Καὶ εἶπεν· ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἡ χήρα ἡ πτωχὴ αὕτη πλεῖον πάντων ἔβαλεν·

4 Ἅπαντες γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα τοῦ Θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστερήματος αὐτῆς ἅπαντα τὸν βίον ὃν εἶχεν, ἔβαλε.

5 Καί τινων λεγόντων περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀναθήμασι κεκόσμηται, εἶπε·

6 Ταῦτα ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ἐπὶ λίθῳ, ὃς οὐ καταλυθήσεται.

7 Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν, λέγοντες· διδάσκαλε, πότε οὖν ταῦτα ἔσται ; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι ;

8 Ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, λέγοντες· ὅτι ἐγώ εἰμι· καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικε, μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν.

9 Ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον· ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος.

10 Τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν.

11 Σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους, καὶ λιμοὶ, καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται.

12 Πρὸ δὲ τούτων ἁπάντων ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διώξουσι, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου.

13 Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον.

14 Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι.

15 Ἐγὼ γὰρ δώσω ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν, ᾗ οὐ δυνήσονται ἀντειπεῖν, οὐδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν.

16 Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων· καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν.

17 Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου.

18 Καὶ θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται.

19 Ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.

20 Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλὴμ, τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς.

21 Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἐκχωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν

ταῖς χώραις, μὴ εἰσερχέσθωσαν εἰς
αὐτήν.
22 Ὅτι ἡμέραι ἐκδικήσεως αὗ-
ταί εἰσι, τοῦ πληρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα.
23 Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ
ἐχούσαις, καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν
ἐκείναις ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ
ἀνάγκη μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ
ὀργὴ ἐν τῷ λαῷ τούτῳ.
24 Καὶ πεσοῦνται στόματι μα-
χαίρας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται
εἰς πάντα τὰ ἔθνη· καὶ Ἱερουσα-
λὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν,
ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν.
25 Καὶ ἔσται σημεῖα ἐν ἡλίῳ,
καὶ σελήνῃ, καὶ ἄστροις, καὶ ἐπὶ
τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν ἐν ἀπορίᾳ,
ἠχούσης θαλάσσης καὶ σάλου·
26 Ἀποψυχόντων ἀνθρώπων
ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας τῶν ἐπερ-
χομένων τῇ οἰκουμένῃ· αἱ γὰρ δυ-
νάμεις τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται.
27 Καὶ τότε ὄψονται τὸν υἱὸν
τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης πολλῆς.
28 Ἀρχομένων δὲ τούτων γί-
νεσθαι, ἀνακύψατε καὶ ἐπάρατε
τὰς κεφαλὰς ὑμῶν· διότι ἐγγίζει
ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν.
29 Καὶ εἶπε παραβολὴν αὐτοῖς·
Ἴδετε τὴν συκῆν καὶ πάντα τὰ δέν-
δρα·
30 Ὅταν προβάλωσιν ἤδη,
βλέποντες ἀφ' ἑαυτῶν γινώσκετε
ὅτι ἤδη ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν.
31 Οὕτω καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε
ταῦτα γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγ-
γύς ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ.
32 Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν
πάντα γένηται.
33 Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι.

34 Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς, μή-
ποτε βαρυνθῶσιν ὑμῶν αἱ καρδίαι
ἐν κραιπάλῃ, καὶ μέθῃ, καὶ μερίμ-
ναις βιωτικαῖς, καὶ αἰφνίδιος ἐφ'
ὑμᾶς ἐπιστῇ ἡ ἡμέρα ἐκείνη.
35 Ὡς παγὶς γὰρ ἐπελεύσεται
ἐπὶ πάντας τοὺς καθημένους ἐπὶ
πρόσωπον πάσης τῆς γῆς.
36 Ἀγρυπνεῖτε οὖν, ἐν παντὶ
καιρῷ δεόμενοι, ἵνα καταξιωθῆτε
ἐκφυγεῖν ταῦτα πάντα τὰ μέλλον-
τα γίνεσθαι, καὶ σταθῆναι ἔμπροσ-
θεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
37 Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐν τῷ
ἱερῷ διδάσκων, τὰς δὲ νύκτας ἐξ-
ερχόμενος ηὐλίζετο εἰς τὸ ὄρος τὸ
καλούμενον ἐλαιῶν.
38 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζε
πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ.

Κεφ. κβ'. 22.

1 Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύ-
μων, ἡ λεγομένη Πάσχα·
2 Καὶ ἐζήτουν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ
οἱ γραμματεῖς, τὸ, πῶς ἀνέλωσιν
αὐτόν· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.
3 Εἰσῆλθε δὲ ὁ σατανᾶς εἰς
Ἰούδαν τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώ-
την, ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώ-
δεκα.
4 Καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε
τοῖς ἀρχιερεῦσι καὶ τοῖς στρατη-
γοῖς, τὸ, πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς.
5 Καὶ ἐχάρησαν· καὶ συνέθεντο
αὐτῷ ἀργύριον δοῦναι.
6 Καὶ ἐξωμολόγησε· καὶ ἐζή-
τει εὐκαιρίαν τοῦ παραδοῦναι αὐτὸν
αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου.
7 Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύ-
μων, ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα.
8 Καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰω-
άννην, εἰπών· πορευθέντες ἑτοιμά-
σατε ἡμῖν τὸ πάσχα, ἵνα φάγωμεν.
9 Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμεν;

10 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ἰδοὺ, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς τὴν πόλιν, συναντήσει ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζων· ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκίαν οὗ εἰσπορεύεται.

11 Καὶ ἐρεῖτε τῷ οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι ὁ διδάσκαλος· ποῦ ἐστὶ τὸ κατάλυμα, ὅπου τὸ πάσχα μετὰ τῶν μαθητῶν μου φάγω;

12 Κἀκεῖνος ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.

13 Ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς εἴρηκεν αὐτοῖς· καὶ ἡτοίμασαν τὸ πάσχα.

14 Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε, καὶ οἱ δώδεκα ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ.

15 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν, πρὸ τοῦ με παθεῖν.

16 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ φάγω ἐξ αὐτοῦ, ἕως ὅτου πληρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ.

17 Καὶ δεξάμενος ποτήριον, εὐχαριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο, ϗ διαμερίσατε ἑαυτοῖς.

18 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ πίω ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου, ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἔλθῃ.

19 Καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαριστήσας ἔκλασε· καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

20 Ὡσαύτως ϗ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέγων· τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματί μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον.

21 Πλὴν ἰδοὺ, ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης.

22 Καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπȣ πορεύεται κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.

23 Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς ἑαυτοὺς, τὸ, τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.

24 Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν αὐτοῖς, τὸ, τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι μείζων.

25 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται.

26 Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος· ϗ ὁ ἡγούμενος, ὡς ὁ διακονῶν.

27 Τίς γὰρ μείζων, ὁ ἀνακείμενος, ἢ ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος; ἐγὼ δέ εἰμι ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

28 Ὑμεῖς δέ ἐστε οἱ διαμεμενηκότες μετ' ἐμοῦ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μου.

29 Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν, καθὼς διέθετό μοι ὁ πατήρ μου, βασιλείαν·

30 Ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, ἐν τῇ βασιλείᾳ μου· καὶ καθίσησθε ἐπὶ θρόνων, κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλὰς τοῦ Ἰσραήλ.

31 Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Σίμων, Σίμων, ἰδοὺ, ὁ σατανᾶς ἐξῃτήσατο ὑμᾶς, τοῦ σινιάσαι ὡς τὸν σῖτον·

32 Ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περί σου, ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου.

33 Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· Κύριε, μετὰ σοῦ ἕτοιμός εἰμι καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι.

34 Ὁ δὲ εἶπε· λέγω σοι, Πέτρε, οὐ μὴ φωνήσει σήμερον ἀλέκ-

τωρ, πρὶν ἢ τρὶς ἀπαρνήσῃ μὴ εἰ-
δέναι με.
35 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέσ-
τειλα ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου, καὶ
πήρας, καὶ ὑποδημάτων, μή τινος
ὑστερήσατε; Οἱ δὲ εἶπον· οὐδενός.
36 Εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ νῦν,
ὁ ἔχων βαλάντιον, ἀράτω, ὁμοίως
καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων, πωλη-
σάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἀγορα-
σάτω μάχαιραν.
37 Λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι ἔτι τοῦ-
το τὸ γεγραμμένον δεῖ τελεσθῆναι
ἐν ἐμοὶ, τὸ· "καὶ μετὰ ἀνόμων
ἐλογίσθη·" καὶ γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ
τέλος ἔχει.
38 Οἱ δὲ εἶπον· Κύριε, ἰδοὺ
μάχαιραι ὧδε δύο. Ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἱκανόν ἐστι.
39 Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ
τὸ ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν·
ἠκολούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθη-
ταὶ αὐτοῦ.
40 Γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου,
εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ εἰ-
σελθεῖν εἰς πειρασμόν.
41 Καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ'
αὐτῶν ὡσεὶ λίθου βολὴν, καὶ θεὶς
τὰ γόνατα προσηύχετο,
42 Λέγων· πάτερ, εἰ βούλει
παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ'
ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου,
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω.
43 Ὤφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος ἀπ'
οὐρανοῦ, ἐνισχύων αὐτόν.
44 Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ,
ἐκτενέστερον προσηύχετο· ἐγένετο
δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ θρόμβοι αἵ-
ματος καταβαίνοντες ἐπὶ τὴν
γῆν.
45 Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ τῆς προ-
σευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς μαθητὰς,
εὗρεν αὐτοὺς κοιμωμένους ἀπὸ τῆς
λύπης,
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί κα-
θεύδετε; ἀναστάντες προσεύχεσθε,
ἵνα μὴ εἰσέλθητε εἰς πειρασμόν.
47 Ἔτι δὲ αὐτοῦ λαλοῦντος,
ἰδοὺ ὄχλος, καὶ ὁ λεγόμενος Ἰούδας,
εἷς τῶν δώδεκα, προήρχετο αὐτῶν,
καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ φιλῆσαι
αὐτόν.
48 Ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἰούδα, φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ ἀν-
θρώπου παραδίδως;
49 Ἰδόντες δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ
ἐσόμενον, εἶπον αὐτῷ· Κύριε, εἰ
πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ;
50 Καὶ ἐπάταξεν εἷς τις ἐξ αὐ-
τῶν τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως, καὶ
ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν.
51 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς,
εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου· Καὶ ἁψ-
άμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ, ἰάσατο
αὐτόν.
52 Εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
παραγενομένους ἐπ' αὐτὸν ἀρχιε-
ρεῖς, καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ, καὶ
πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν ἐξε-
ληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν καὶ ξύ-
λων;
53 Καθ' ἡμέραν ὄντος μου μεθ'
ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ ἐξετείνατε
τὰς χεῖρας ἐπ' ἐμέ· ἀλλ' αὕτη
ὑμῶν ἐστιν ἡ ὥρα, καὶ ἡ ἐξουσία
τοῦ σκότους.
54 Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγα-
γον, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχιερέως. Ὁ δὲ Πέ-
τρος ἠκολούθει μακρόθεν.
55 Ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
τῆς αὐλῆς, καὶ συγκαθισάντων αὐ-
τῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος ἐν μέσῳ
αὐτῶν.
56 Ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν παιδίσκη
τις καθήμενον πρὸς τὸ φῶς, καὶ
ἀτενίσασα αὐτῷ, εἶπε· καὶ οὗτος
σὺν αὐτῷ ἦν·
57 Ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν, λέ-
γων· γύναι, οὐκ οἶδα αὐτόν.

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε,
οὐκ εἰμί·
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο,
λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός
ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε,
οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆ-
μα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνη-
σεν ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέ-
βλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου,
ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος
ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέ-
ροντες·
64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν,
ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· προφή-
τευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφη-
μοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συ-
νήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ,
ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον
ἑαυτῶν, λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χρισ-
τός; εἰπὲ ἡμῖν.
67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν
εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

1 ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ,
λέγοντες· τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καί-
σαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν
Χριστὸν βασιλέα εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν, λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες·
ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλι
λαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος
Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξου-
σίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰη-
σοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων
ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι
σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατη-
γοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ

58 Καὶ μετὰ βραχὺ ἕτερος
ἰδὼν αὐτὸν, ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν
εἶ. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε,
οὐκ εἰμί·
59 Καὶ διαστάσης ὡσεὶ ὥρας
μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυρίζετο,
λέγων· ἐπ' ἀληθείας καὶ οὗτος
μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ Γαλιλαῖός
ἐστιν.
60 Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἄνθρωπε,
οὐκ οἶδα ὃ λέγεις. Καὶ παραχρῆ-
μα, ἔτι λαλοῦντος αὐτοῦ, ἐφώνη-
σεν ἀλέκτωρ.
61 Καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέ-
βλεψε τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου,
ὡς εἶπεν αὐτῷ· ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
62 Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ὁ Πέτρος
ἔκλαυσε πικρῶς.
63 Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέχοντες
τὸν Ἰησοῦν, ἐνέπαιζον αὐτῷ, δέ-
ροντες·
64 Καὶ περικαλύψαντες αὐτὸν,
ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ πρόσωπον· καὶ
ἐπηρώτων αὐτὸν, λέγοντες· προφή-
τευσον, τίς ἐστιν ὁ παίσας σε.
65 Καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφη-
μοῦντες ἔλεγον εἰς αὐτόν.
66 Καὶ ὡς ἐγένετο ἡμέρα, συ-
νήχθη τὸ πρεσβυτέριον τοῦ λαοῦ,
ἀρχιερεῖς τε καὶ γραμματεῖς, καὶ
ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συνέδριον
ἑαυτῶν, λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ Χρισ-
τός; εἰπὲ ἡμῖν.
67 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν
εἴπω, οὐ μὴ πιστεύσητε·
68 Ἐὰν δὲ καὶ ἐρωτήσω, οὐ μὴ
ἀποκριθῆτέ μοι, ἢ ἀπολύσητε.
69 Ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς
δυνάμεως τοῦ Θεοῦ.
70 Εἶπον δὲ πάντες· σὺ οὖν εἶ ὁ
υἱὸς τοῦ Θεοῦ; Ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε, ὅτι ἐγώ εἰμι.
71 Οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν
ἔχομεν μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ
ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Κεφ. κγ'. 23.

1 ΚΑὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆ-
θος αὐτῶν, ἤγαγεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
2 Ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ,
λέγοντες· τοῦτον εὕρομεν διαστρέ-
φοντα τὸ ἔθνος, καὶ κωλύοντα Καί-
σαρι φόρους διδόναι, λέγοντα ἑαυτὸν
Χριστὸν βασιλέα εἶναι.
3 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν
αὐτὸν, λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς
τῶν Ἰουδαίων; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς
αὐτῷ ἔφη· σὺ λέγεις.
4 Ὁ δὲ Πιλάτος εἶπε πρὸς τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς ὄχλους· οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ
τούτῳ.
5 Οἱ δὲ ἐπίσχυον, λέγοντες·
ὅτι ἀνασείει τὸν λαὸν, διδάσκων
καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαίας, ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε.
6 Πιλάτος δὲ ἀκούσας Γαλι
λαίαν, ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος
Γαλιλαῖός ἐστι.
7 Καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ τῆς ἐξου-
σίας Ἡρώδου ἐστὶν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην, ὄντα καὶ αὐτὸν
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐν ταύταις ταῖς
ἡμέραις.
8 Ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰη-
σοῦν, ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων
ἐξ ἱκανοῦ ἰδεῖν αὐτὸν, διὰ τὸ ἀκούειν
πολλὰ περὶ αὐτοῦ· καὶ ἤλπιζέ τι
σημεῖον ἰδεῖν ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον.
9 Ἐπηρώτα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις
ἱκανοῖς· αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
αὐτῷ.
10 Εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς, εὐτόνως κατη-
γοροῦντες αὐτοῦ.
11 Ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ

Ἡρώδης σὺν τοῖς στρατεύμασιν
αὐτοῦ, καὶ ἐμπαίξας, περιβαλὼν
αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπρὰν, ἀνέπεμψεν
αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ.
12 Ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ, τε Πι-
λάτος ϗ ὁ Ἡρώδης ἐν αὐτῇ τῇ
ἡμέρᾳ μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον
γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς.
13 Πιλάτος δὲ συγκαλεσάμε-
νος τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχον-
τας, καὶ τὸν λαὸν,
14 Εἶπε πρὸς αὐτούς· προσή-
νέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τοῦτον,
ὡς ἀποστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ
ἰδοὺ, ἐγὼ ἐνώπιον ὑμῶν ἀνακρίνας,
οὐδὲν εὗρον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ
αἴτιον, ὧν κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ.
15 Ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ἀνέ-
πεμψα γὰρ ὑμᾶς πρὸς αὐτὸν, καὶ
ἰδοὺ οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πε-
πραγμένον αὐτῷ.
16 Παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπο-
λύσω.
17 Ἀνάγκην δὲ εἶχεν ἀπολύειν
αὐτοῖς κατὰ ἑορτὴν ἕνα.
18 Ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεὶ,
λέγοντες· αἶρε τοῦτον, ἀπόλυσον
δὲ ἡμῖν τὸν Βαραββᾶν·
19 Ὅστις ἦν διὰ στάσιν τινὰ
γενομένην ἐν τῇ πόλει, καὶ φόνον,
βεβλημένος εἰς φυλακήν.
20 Πάλιν οὖν ὁ Πιλάτος προ-
σεφώνησε, θέλων ἀπολῦσαι τὸν
Ἰησοῦν.
21 Οἱ δὲ ἐπεφώνουν, λέγοντες·
σταύρωσον, σταύρωσον αὐτόν.
22 Ὁ δὲ τρίτον εἶπε πρὸς αὐ-
τούς· τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν οὗ-
τος; οὐδὲν αἴτιον θανάτου εὗρον
ἐν αὐτῷ· παιδεύσας οὖν αὐτὸν ἀπο-
λύσω.
23 Οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς με-
γάλαις, αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρω-
θῆναι· καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐ-
τῶν, καὶ τῶν ἀρχιερέων.
24 Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπέκρινε γε-
νέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν.
25 Ἀπέλυσε δὲ αὐτοῖς τὸν διὰ
στάσιν καὶ φόνον βεβλημένον εἰς
τὴν φυλακὴν, ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ
Ἰησοῦν παρέδωκε τῷ θελήματι
αὐτῶν.
26 Καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτὸν,
ἐπιλαβόμενοι Σίμωνός τινος Κυ-
ρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ,
ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν, φέρειν
ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ.
27 Ἠκολούθει δὲ αὐτῷ πολὺ
πλῆθος τοῦ λαοῦ, καὶ γυναικῶν· αἳ
καὶ ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτόν.
28 Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ
Ἰησοῦς, εἶπε· Θυγατέρες Ἱερουσα-
λὴμ, μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν
ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε, καὶ ἐπὶ τὰ
τέκνα ὑμῶν.
29 Ὅτι, ἰδοὺ, ἔρχονται ἡμέραι
ἐν αἷς ἐροῦσι· μακάριαι αἱ στεῖραι,
καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν, καὶ
μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν.
30 Τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς
ὄρεσι· πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς
βουνοῖς· Καλύψατε ἡμᾶς.
31 Ὅτι εἰ ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ
ταῦτα ποιοῦσιν, ἐν τῷ ξηρῷ τί γέ-
νηται;
32 Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι δύο κα-
κοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.
33 Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν
τόπον τὸν καλούμενον κρανίον, ἐκεῖ
ἐσταύρωσαν αὐτὸν, καὶ τοὺς κακούρ-
γους· ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ
ἀριστερῶν.
34 Ὁ δὲ Ἰησοῦς ἔλεγε· Πά-
τερ, ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ οἴδασι τί
ποιοῦσι. Διαμεριζόμενοι δὲ τὰ
ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον.
35 Καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεω-
ρῶν· ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρ-
χοντες σὺν αὐτοῖς, λέγοντες· ἄλ-
λους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν, εἰ

οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ Θεοῦ
ἐκλεκτός.
36 Ἐνέπαιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ
στρατιῶται, προσερχόμενοι, καὶ
ὄξος προσφέροντες αὐτῷ,
37 Καὶ λέγοντες· εἰ σὺ εἶ ὁ
βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων, σῶσον
σεαυτόν.
38 Ἦν δὲ καὶ ἐπιγραφὴ γε-
γραμμένη ἐπ' αὐτῷ γράμμασιν
Ἑλληνικοῖς καὶ Ῥωμαϊκοῖς καὶ
Ἑβραϊκοῖς· ΟΥ῟ΤΟ΄Σ ’ΕΣΤΙΝ
῾Ο ΒΑΣΙΛΕΥ῍Σ ΤΩ῀Ν ’ΙΟΥ-
ΔΑΙ΄ΩΝ.
39 Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων
κακούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν, λέ-
γων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστὸς, σῶσον
σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς.
40 Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἕτερος ἐπε-
τίμα αὐτῷ, λέγων· οὐδὲ φοβῇ σὺ
τὸν Θεὸν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίμα-
τι εἶ;
41 Καὶ ἡμεῖς μὲν δικαίως· ἄξια
γὰρ ὧν ἐπράξαμεν, ἀπολαμβάνο-
μεν· οὗτος δὲ οὐδὲν ἄτοπον ἔπραξε.
42 Καὶ ἔλεγε τῷ Ἰησοῦ· Μνήσ-
θητί μου, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.
43 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς·
ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον μετ' ἐμοῦ
ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.
44 Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη, καὶ
σκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν,
ἕως ὥρας ἐννάτης.
45 Καὶ ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος, καὶ
ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ ναοῦ
μέσον.
46 Καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
ὁ Ἰησοῦς, εἶπε· Πάτερ, εἰς χεῖράς
σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.
Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
47 Ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος τὸ
γενόμενον, ἐδόξασε τὸν Θεὸν, λέ-
γων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος δί-
καιος ἦν.
48 Καὶ πάντες οἱ συμπαραγε-
νόμενοι ὄχλοι ἐπὶ τὴν θεωρίαν ταύ-
την, θεωροῦντες τὰ γενόμενα, τύπ-
τοντες ἑαυτῶν τὰ στήθη, ὑπέστρε-
φον.
49 Εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν, καὶ γυ-
ναῖκες αἱ συνακολουθήσασαι αὐτῷ
ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ὁρῶσαι ταῦτα.
50 Καὶ ἰδοὺ, ἀνὴρ ὀνόματι Ἰω-
σὴφ, βουλευτὴς ὑπάρχων, ἀνὴρ
ἀγαθὸς καὶ δίκαιος,
51 Οὗτος οὐκ ἦν συγκατατεθει-
μένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει αὐ-
τῶν, ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλεως τῶν
Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσεδέχετο καὶ
αὐτὸς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ.
52 Οὗτος προσελθὼν τῷ Πιλά-
τῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ.
53 Καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύ-
λιξεν αὐτὸ σινδόνι, καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν μνήματι λαξευτῷ, οὗ οὐκ ἦν οὐ-
δέπω οὐδεὶς κείμενος.
54 Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευὴ,
καὶ σάββατον ἐπέφωσκε.
55 Κατακολουθήσασαι δὲ καὶ
γυναῖκες, αἵτινες ἦσαν συνεληλυ-
θυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γαλιλαίας, ἐθεά-
σαντο τὸ μνημεῖον, καὶ ὡς ἐτέθη τὸ
σῶμα αὐτοῦ.
56 Ὑποστρέψασαι δὲ ἡτοίμα-
σαν ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν
σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν ἐν-
τολήν.

Κεφ. κδ.' 24.

1 Τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων,
ὄρθρου βαθέος ἦλθον ἐπὶ
τὸ μνῆμα, φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν
ἀρώματα, καί τινες σὺν αὐταῖς.
2 Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυ-
λισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου,
3 Καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ
σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.
4 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσ-

θαι αὐτὰς περὶ τούτου, καὶ ἰδοὺ,
δύο ἄνδρες ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν
ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις.
5 Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν,
καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν
γῆν, εἶπον πρὸς αὐτάς· τί ζητεῖτε
τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν;
6 Οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη.
Μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν, ἔτι
ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ,
7 Λέγων· ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας
ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν, καὶ σταυ-
ρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀνασ-
τῆναι.
8 Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων
αὐτοῦ.
9 Καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ
μνημείου, ἀπήγγειλαν ταῦτα πάν-
τα τοῖς ἕνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοι-
ποῖς.
10 Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ
Μαρία, καὶ Ἰωάννα, καὶ Μαρία
Ἰακώβου, καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς,
αἳ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους
ταῦτα.
11 Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐ-
τῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν,
καὶ ἠπίστουν αὐταῖς.
12 Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδρα-
μεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψ-
ας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα·
καὶ ἀπῆλθε, πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων
τὸ γεγονός.
13 Καὶ ἰδοὺ, δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς
κώμην ἀπέχουσαν σταδίους ἑξήκον-
τα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, ᾗ ὄνομα Ἐμ-
μαούς.
14 Καὶ αὐτοὶ ὡμίλουν πρὸς ἀλ-
λήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβη-
κότων τούτων.
15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ
Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς.
16 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
17 Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες
οἱ λόγοι οὗτοι, οὓς ἀντιβάλλετε
πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες, καὶ
ἐστὲ σκυθρωποί;
18 Ἀποκριθεὶς δὲ εἷς ᾧ ὄνομα
Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ
μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ
οὐκ ἔγνως τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν
ταῖς ἡμέραις ταύταις;
19 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα;
Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ Ἰησοῦ
τοῦ Ναζωραίου, ὃς ἐγένετο ἀνὴρ
προφήτης, δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λό-
γῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ·
20 Ὅπως τε παρέδωκαν αὐτὸν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν
εἰς κρίμα θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν
αὐτόν.
21 Ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν ὅτι
αὐτός ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν Ἰσραήλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι
τούτοις, τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει
σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
22 Ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ
ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς, γενόμεναι
ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον,
23 Καὶ μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ, ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτα-
σίαν ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγου-
σιν αὐτὸν ζῆν.
24 Καὶ ἀπῆλθόν τινες τῶν σὺν
ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὗρον
οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον·
αὐτὸν δὲ οὐκ εἶδον.
25 Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς·
ὦ ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ
τοῦ πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλη-
σαν οἱ προφῆται.
26 Οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν
Χριστὸν, καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν
αὐτοῦ;
27 Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως,

καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν,
διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς
γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
28 Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖ-
το πορρωτέρω πορεύεσθαι.
29 Καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν
λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν, ὅτι
πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, καὶ κέκλικεν ἡ
ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι
σὺν αὐτοῖς.
30 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλι-
θῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν
ἄρτον, εὐλόγησε, καὶ κλάσας ἐπε-
δίδου αὐτοῖς.
31 Αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ
ὀφθαλμοὶ, καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν· καὶ
αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν.
32 Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους·
οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν
ἡμῖν, ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ
ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς;
33 Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ
ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ,
καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕν-
δεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς,
34 Λέγοντας· ὅτι ἠγέρθη ὁ
Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι.
35 Καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν
τῇ ὁδῷ, καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν
τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.
36 Ταῦτα δὲ αὐτῶν λαλούντων,
αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐ-
τῶν, καὶ λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.
37 Πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι
γενόμενοι ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
38 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τετα-
ραγμένοι ἐστὲ, καὶ διατί διαλογισ-
μοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς καρδίαις
ὑμῶν;
39 Ἴδετε τὰς χεῖράς μου καὶ
τοὺς πόδας μου, ὅτι αὐτὸς ἐγώ
εἰμι· ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε·
ὅτι πνεῦμα σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ
ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα.
40 Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν
αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
41 Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν
ἀπὸ τῆς χαρᾶς, καὶ θαυμαζόντων,
εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώσιμον
ἐνθάδε;
42 Οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος
ὀπτοῦ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου.
43 Καὶ λαβὼν, ἐνώπιον αὐτῶν
ἔφαγεν.
44 Εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι οἱ λό-
γοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ἔτι ὢν
σὺν ὑμῖν, ὅτι δεῖ πληρωθῆναι πάντα
τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ νόμῳ Μω-
σέως, καὶ προφήταις, καὶ ψαλμοῖς
περὶ ἐμοῦ.
45 Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν
νοῦν, τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·
46 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτω
γέγραπται, καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν
τὸν Χριστὸν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νε-
κρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ,
47 Καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ ὀνό-
ματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ ἄφεσιν
ἁμαρτιῶν εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀρξά-
μενον ἀπὸ Ἱερουσαλήμ.
48 Ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες
τούτων.
49 Καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ ἀποστέλλω
τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ πατρός μου ἐφ'
ὑμᾶς· ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πό-
λει Ἱερουσαλὴμ, ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους.
50 Ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως
εἰς Βηθανίαν· καὶ ἐπάρας τὰς χεῖ-
ρας αὐτοῦ, εὐλόγησεν αὐτούς.
51 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εὐλογεῖν
αὐτὸν αὐτοὺς, διέστη ἀπ' αὐτῶν,
καὶ ἀνεφέρετο εἰς τὸν οὐρανόν.
52 Καὶ αὐτοὶ προσκυνήσαντες
αὐτὸν, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ
μετὰ χαρᾶς μεγάλης.
53 Καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ, αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες τὸν
Θεόν. Ἀμήν.

Saved - How To become a Christian
how to be saved

A Christian is someone who believes the following

Steps to Take in order to become a true Christian, to be Saved & Have a real relationship & genuine experience with the real God

Read, understand, accept and believe the following verses from the Bible:

1. All men are sinners and fall short of God's perfect standard
Romans 3: 23 states that
For all have sinned, and come short of the glory of God;

2. Sin - which is imperfection in our lives - denies us eternal life with God. But God sent his son Jesus Christ as a gift to give us freely Eternal Life by believing on Jesus Christ.

Romans 6: 23 states
For the wages of sin is death; but the gift of God is eternal life through Jesus Christ our Lord.

3. You can be saved, and you are saved by Faith in Jesus Christ. You cannot be saved by your good works, because they are not "good enough". But God's good work of sending Jesus Christ to save us, and our response of believing - of having faith - in Jesus Christ, that is what saves each of us.

Ephesians 2: 8-9 states
8 For by grace are ye saved through faith; and that not of yourselves: it is the gift of God:
9 Not of works, lest any man should boast.

4.God did not wait for us to become perfect in order to accept or unconditionally love us. He sent Jesus Christ to save us, even though we are sinners. So Jesus Christ died to save us from our sins, and to save us from eternal separation from God.

Romans 5:8 states
But God commendeth his love toward us, in that, while we were yet sinners, Christ died for us.

5. God loved the world so much that He sent his one and only Son to die, so that by believing in Jesus Christ, we obtain Eternal Life.

John 3: 16 states
For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.

6. If you believe in Jesus Christ, and in what he did on the Cross for us, by dying there for us, you know for a

fact that you have been given Eternal Life.

I John 5: 13 states
These things have I written unto you that believe on the name of the Son of God; that ye may know that ye have eternal life, and that ye may believe on the name of the Son of God.

7. If you confess your sins to God, he hears you take this step, and you can know for sure that He does hear you, and his response to you is to forgive you of those sins, so that they are not remembered against you, and not attributed to you ever again.

I John 1: 9 states
If we confess our sins, he is faithful and just to forgive us our sins, and to cleanse us from all unrighteousness.
If you believe these verses, or want to believe these verses, pray the following:
" Lord Jesus, I need you. Thank you for dying on the cross for my sins. I open the door of my life and ask you

to save me from my sins and give me eternal life. Thank you for forgiving me of my sins and giving me eternal life. I receive you as my Savior and Lord. Please take control of the throne of my life. Make me the kind of person you want me to be. Help me to understand you, and to know you and to learn how to follow you. Free me from all of the things in my life that prevent me from following you. In the name of the one and only and true Jesus Christ I ask all these things now, Amen".

Does this prayer express your desire to know God and to want to know His love ? If you are sincere in praying this prayer, Jesus Christ comes into your heart and your life, just as He said he would.

It often takes courage to decide to become a Christian. It is the right decision to make, but It is difficult to fight against part of ourselves that wants to hang on, or to find against that part of our selves that has trouble changing. The good news is

that you do not need to change yourself. Just Cry out to God, pray and he will begin to change you. God does not expect you to become perfect before you come to Him. Not at all...this is why He sent Jesus...so that we would not have to become perfect before being able to know God.

Steps to take once you have asked Jesus to come into your life

Find the following passages in the Bible and begin to read them:

1. Read Psalm 23 (in the middle of the Old Testament - the 1st half of the Bible)
2. Read Psalm 91
3. Read the Books in the New Testament (in the Bible) of John, Romans & I John
4. Tell someone of your prayer and your seeking God. Share that with someone close to you.
5. Obtain some of the books on the list of books, and begin to read

them, so that you can understand more about God and how He works.
6. Pray, that is - just talk to and with God, thank Him for saving you, and tell him your
fears and concerns, and ask him for help and guidance.
7. email or tell someone about the great decision you have made today !!!

Does the "*being saved*" process only work for those who believe ?

For the person who is not yet saved, their understanding of 1) their state of sin and 2) God's personal love and care for them**, and His desire and ability to save them....is what enables anyone to become saved.**
So yes, the "being saved" process works only for those

who believe in Jesus Christ and Him only, and place their faith in Him and in His work done on the Cross.

...and if so , then how does believing save a person?

Believing saves a person because of what it allows God to do in the Heart and Soul of that person.

But it is not simply the fact of a "belief". The issue is not having "belief" but rather what we have a belief about.

**IF a person believes in Salvation by Faith Alone in Jesus Christ (ask us by email if this is not clear), then That belief saves them. Why ? because they are magical ?
No, because of the sovereignty of God, *because of what God does to them, when they ask him into their heart & life.* When a person decides to place their faith in Jesus Christ and** ask Him **to forgive them of**

their sins and invite Jesus Christ into their life & heart, this is what saves them – *because of* what God does for them at that moment in time.

At that moment in time when they sincerely believe and ask God to save them (as described above), God takes the life of that person, and in accordance with the will of that human, having requested God to save them from their sins through Jesus Christ – God takes that person's life and sins [all sins past, present and future], and allocates them to the category: of *"one of those people who Accepted the Free Gift of Eternal Salvation that God offers".*
From that point forward, their sins are no longer counted against them, because that is an account that is paid by the shed blood of Jesus Christ. And there is no person that could ever sin so much, that God's love would not be good enough for them, or that would somehow not be able to be covered by the penalty of

death that Jesus Christ paid the price for. (otherwise, sin would be more powerful than Jesus Christ – which is not true).

Sometimes, People have trouble believing in Jesus Christ because of two extremes:

First the extreme that they are *not* sinners (usually, this means that a person has not committed a "serious" sin, such as "murder", but God says that all sins separates us from God, even supposedly-small sins. We – as humans – tend to evaluate sin into more serious and less serious categories, because we do not understand just how serious "small" sin is).

Since we are all sinners, we all have a need for God, in order to have eternal salvation.

Second the extreme that they are *not good enough* for Jesus Christ to save them. This is basically done by those who reject the Free offer of Salvation by Christ Jesus because those people are -literally – unwilling

to believe. After death, they will believe, but they can only chose Eternal Life BEFORE they die.
The fact is that all of us, are not good enough for Jesus Christ to save them. That is why Paul wrote in the Bible "For all have sinned, and come short of the glory of God" (Romans 3:23).

Thankfully, that is not the end of the story, because he also wrote " For the wages of sin *is* death; but the gift of God *is* eternal life through Jesus Christ our Lord."(Romans 6: 23)

That Free offer of salvation is clarified in the following passage:

John 3: 16 For God so loved the world, that he gave his only begotten Son, that whosoever believeth in him should not perish, but have everlasting life.
17 For God sent not his Son into the world to condemn the world; but that the world through him might be saved.

Prayers that count

The prayers that God hears

We don't make the rules any more than you do. We just want to help others know how to reach God, and know that God cares about them personally.

The only prayers that make it to Heaven where God dwells are those prayers that are prayed directly to Him "through Jesus Christ" *or "in the name of Jesus Christ*".

God hears our prayers because we obey the method that God has established for us to be able to reach him. If we want Him to hear us, then we must use the methods that He has given us to communicate with Him.

And he explains - in the New Testament - what that method is: talking to God (praying) in accordance with God's will - and coming to Him <u>in the name of Jesus Christ</u>. Here are some examples of that from the New Testament:

(Acts 3:6) Then Peter said, Silver and gold have I none; but such as I have give I thee: <u>In the name of Jesus</u> Christ of Nazareth rise up and walk.

(Acts 16:18) And this did she many days. But Paul, being grieved, turned and said to the spirit, I command thee <u>in the name of Jesus Christ</u> to come out of her. And he came out the same hour.

(Acts 9:27) But Barnabas took him, and brought *him* to the apostles, and declared unto them how he had seen the Lord in the way, and that he had spoken to him, and how he had preached boldly at Damascus <u>in the name of Jesus</u>.

(2 Cor 3:4) And such trust have we through Christ to God-ward: (i.e. toward God)

(Gal 4:7) Wherefore thou art no more a servant, but a son; and if a son, then an heir of God through Christ.
(Eph 2:7) That in the ages to come he might show the exceeding [spiritual] riches of his grace in *his* kindness toward us through Christ Jesus.

(Phil 4:7) And the peace of God, which passeth all understanding, shall keep your hearts and minds through Christ Jesus.

(Acts 4:2) Being grieved that they taught the people, and preached through Jesus the resurrection from the dead.

(Rom 1:8) First, I thank my God through Jesus Christ for you all, that your faith is spoken of throughout the whole world.

(Rom 6:11) Likewise reckon ye also yourselves to be dead indeed unto sin,

but alive unto God through Jesus Christ our Lord.

(Rom 6:23) For the wages of sin *is* death; but the gift of God *is* eternal life through Jesus Christ our Lord.

(Rom 15:17) I have therefore whereof I may glory through Jesus Christ in those things which pertain to God.

(Rom 16:27) To God only wise, *be* glory through Jesus Christ for ever. Amen.

(1 Pet 4:11) ...if any man minister, *let him do it* as of the ability which God giveth: that God in all things may be glorified through Jesus Christ, to whom be praise and dominion for ever and ever. Amen.

(Gal 3:14) That the blessing of Abraham might come on the Gentiles through Jesus Christ; that we might receive the promise of the [Holy] Spirit through faith.

(Titus 3:6) Which he shed on us abundantly through Jesus Christ our Saviour;

(Heb 13:21) Make you perfect in every good work to do his will, working in you that which is wellpleasing in his sight, through Jesus Christ; to whom *be* glory for ever and ever. Amen.

Anyone who has questions is encouraged to contact us by email, with the address that is posted on our website.

Note for Foreign Language and International Readers & Users

Foreign Language Versions of the Introduction and Postcript/Afterword will be included (hopefully) in future editions.

Prayers

and

a Few Resources

Ideas and Ebooks (Livres / Libros)

For your Consideration

Glad to have this New Testament ?

Help us by PRAYING for us !!

Invest in your own Eternity
Spend time praying !

(thank you)

SHARE THIS PDF (E-Book) with your Friends
***So that* they will have a stronger**
Spiritual Life ALSO

20 seconds for Fellow Christians - Dear Lord,

Thank you that this PDF Ebook
has been released so that we are able
to learn more about you and wiser versions.
Please help it to have wide circulation
Please help the people responsible for
making this Ebook available.

Please help them to be able to have more
resources available to help others.
Please help them to have all the resources,
the funds, the strength and the time that they
need and ask for in order to be able
to keep working for You.

I pray that you would encourage them and
that you protect them physically and
spiritually, and the work & ministry that
they are engaged in.

I pray that you would protect them from the
Spiritual or other Forces that could harm them
or their work and projects, or slow them down.
Please help them to find Godly friends who
are able to help. Provide helpful transportation
for their consistent use.
Remind me to pray for them often as this
will help and encourage them.

Please give them your wisdom and
understanding so they can better follow you,
and I ask you to do
these things in the name of Jesus, Amen,

Thank you for helping your fellow Christians by praying for us

The following books and links are provided as a basis for further inquiry:

The world and its god

The number of man, the climax of civilization

The English Revisers' [Wescott - Hort] Greek Text: Shown to be Unauthorized, Except by [errant] Egyptian Copies Discarded

Which Version by Philip Mauro

Codex B and its allies - Hoskier - Part 1 of Vol 1

Codex B and its allies - Hoskier - Part 2 of Vol 1

Codex B and its allies - Hoskier - Part 3 of Vol 1

Codex B and its allies - Hoskier - Vol 2

Translators of the King James Bible Version of 1611

Our Own English Bible

The Puritan Bible

The secret history of the Oxford Movement

the ancient Vallenses and Albigenses

Horae Mosaicae, or, A view of the Mosaical records - Vol 01

Horae Mosaicae, or, A view of the Mosaical records - Vol 02

The two Babylons; or, The papal worship proved to be the worship of Nimrod and his wife (1871)

The Origin of Pagan Idolatry Ascertained from Historical Testimony

Volume 1, Volume 2, Volume 3,

The image-worship of the Church of Rome

Mariolatry Idolatry Primitive Christian Worship

A complete history of the Waldenses - Vol 01

A complete history of the Waldenses - Vol 02

Popery, falsifier of Scripture

Textus Receptus

Letters from Rome to friends in England

1) The traditional text of the Holy Gospels vindicated and established (1896)

2) The causes of the corruption of the traditional text of the Holy Gospels : being the sequel to The traditional text of the Holy Gospels (1896)

3) The revision revised - three articles reprinted from the Quarterly review

The historical evidences of the truth of the Scripture records

Recapitulated Apostasy - For those who have Ears to Hear -

Kanamori's Life-story told by himself; how the higher criticism wrecked a Japanese Christian-and how he came back.

Keep in mind that these only provide a starting place.

The good news is that once you have studied and learned the material, this is information that will help and encourage you for a long time. It will also help you with learning which questions to ask, and also learn where to find answers.

At this point, the information in your mind, is about all that you can count on, which cannot be taken away. All the rest is destined to fade with time. Whatever impact we hope to have, must be eternal impact, in a manner that can encourage others.

This specific PDF is usually used by those who have a high degree of fluency in ancient Greek.

If you are a New Christian, we encourage you to read the books of the following authors, because they will help you and encourage you.

A walk of faith (also known as the Christian Walk) is something that must be attended to. It is not something that you can just place on "auto-pilot". It will not automatically take care of itself.

The Christian Journey is a journey where you are engaged in a relationship with God through Jesus Christ. If you are a Christian, the Holy Spirit will help you. But Your relationship with God must be built, a piece at a time. The best and most effective way to do this is by reading the Bible (from an accurate version such as the Geneva Bible or the 1611 King James Version).

It may take some time to learn the vocabulary, but it is worth the effort and will help you to have a clear understanding. Not everyone can afford to buy the standard Webster's Dictionary of 1828 or 1840, but they Can be found online for Free.

Most of us have not received lessons in English Historic Words and Vocabulary. It takes time for us to learn part of our heritage, even in words, vocabulary and language.

But the more time we take to learn this now, the easier it becomes. When you see a word you do not know, simply look it up in the older and more accurate

dictionary, and learn its meaning and context. In this manner your vocabulary and skill will grow.

Your relationship with God must be built piece by piece, just like any relationship. The more time you spend and you learn about God and His Word, the more strength you will learn to have, in order to learn more and become spiritually stronger.

Your emotions will usually be the LAST thing to get in order. Emotions will follow your mind. It will take time for them to adjust. Left to ourselves, our emotions serve us and our own selfish interests. It takes time to retrain them with the new understanding (renewal of the mind) that God can give you if you ask Him.

Many Christians begin with the Gospel of John, then the rest of the Gospels followed by Acts and then the rest of the New Testament. Also the books of Psalm and Proverbs (in the Old Testament) will help you find peace and encouragement.

The following authors will provide some help for you:

1. The works of R. A. Torrey (found online also)

2. The works of John Bunyan (such as his book **Pilgrim's Progress**). (found online also)

3. Some recommend the works of William Gurnall, if your vocabulary is advanced. (found online also)

Learn to pray and talk to God. You will need this.